

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 24. НОВЕМБРА 2006. ГОДИНЕ**

Председник већа: Отварам заседање.

Наставак главног претреса у кривичном предмету К.П.бр.5/03 у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужиоца КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године.

Веће је у истом саставу.

Констатујем да су на главни претрес приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокат Рајко Даниловић и адвокат Катарина Костић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Божо Прелевић, окривљени Милорад Улемек са браниоцем адвокатом Слободаном Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, бранилац окривљених Милоша Симовића и Александра Симовића адвокат Миодраг Рашић и адвокат Желимир Чабрило, бранилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Живојин Стефановић по заменичком пуномоћју адвоката Драгољуба Ђорђевића, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Никола Думнић по заменичком пуномоћју адвоката Оливере Ђорђевић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Никола Думнић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Зарића, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Марком Вукшом, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем, окривљени Бранислав Безаревић са адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем.

Констатујем да је пре почетка претреса транскрипт са јучерашњег главног претреса подељен странкама у кривичном поступку, заменику Специјалног тужиоца, пуномоћницима оштећених, окривљенима и браниоцима.

То констатујем зато што вам нисмо дали доставнице да потпишете јер трајало би, а да почнемо са главним претресом.

Наставак главног претреса.

Главни претрес настављамо доказним поступком.

Главни претрес је јаван.

У доказном поступку настављамо саслушање сведока сарадника Дејана Миленковића.

Молим вас да приступи сведок сарадник Дејан Миленковић.

Можемо ли да наставимо данас?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Може.

Председник већа: Добро. Јуче смо говорили о вашим сазнањима која имате о убиству Председника Владе др. Зорана Ђинђића, о покушају атентата код хале «Лимес». Видели сте и сами о Земунском клану, о делима која су вршили, о њиховој финансијској моћи и тако даље. Е сада мене интересује помињали сте често током јучерашњег излагања да то што знате знате од Душана Спасојевића. Да ли сте ви икада њему поставили питање неко да вам разјасни оно што вам је изнео као тврдњу о некоме и о нечему?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Њему није могло да се постављају питања да он нама објашњава нешто. Не само ја, и други припадници који су били чланови Земунског клана нису њему могли да постављају питања. Шта је он разговарао са неким или због чега је разговарао са неким или када је доносио неку одлуку да се неко убије или убиство пок. Премијера, једино ако је он сам неки пут се отворио у нечему и онда причао са нама када седимо заједно или у Шилеровој, или у неком стану изнајмљеном. Значи ја нисам могао никада да му поставим питање, е због чега то радите. Значи једино он ако је сам некада рекао као када је случај дизање «Дифенс роуда» е онда он је сам рекао, сада ћемо да покажемо...

Председник већа: А због чега? Ето то објасните примера ради, када вам је рекао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, ето када је Милорад Улемек донео одлуку да се дигне предузеће «Дифенс роуд» од Буха Љубише, због како је Улемек добио информацију да Љубиша много пара зарађује тада. Тачније, чини ми се да је рекао да је причао са Маријом Рашетом или са неким од њих и Душан је рекао е добро урадићемо то и таман да покажемо Влади каква смо ми моћ и каква смо сила да нас се боје. Ето то је значи он сам, али када он хоће да нам прича.

Председник већа: А да ли уопште знате због чега је он морао да покаже Влади колика је сила да га се боје? Је ли он имао контакте до тада са неким из Владе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, једино до 2001. године што је имао контакте са Чедомиром Јовановићем.

Председник већа: Када?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: До 2001. године.

Председник већа: Од када па до када?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Од 2000. године од 5. октобра до 2001. године до протеста Јединице за специјалне операције или побуне.

Председник већа: Знате ли када је био протест Јединице за специјалне операције?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је било 2001. године.

Председник већа: Знам. Али да ли је било почетком, средином, на крају године?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је тачно ћу вам рећи сада када је пок. Душан Спасојевић изашао из притвора у којем је био због отмице Мишковића. Врло брзо после тога, јер остали чланови су били још у притвору тада када је избио тај протест Јединице за специјалне операције. То је значи у лето 2001., крајем лета 2001. године.

Председник већа: Је изашао Спасојевић из притвора?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: А ко је остао у притвору?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: А у притвору...

Председник већа: Било их је петоро.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У притвору су остали Милош Симовић, Аца Симовић, Влада Милосављевић, они су остали у притвору.

Председник већа: А знате ли како је то изашао само Душан Спасојевић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, Душан Спасојевић је рекао да је он изашао на његову комбинацију како је он направио и да је направио комбинацију са Чедомиром Јовановићем да он успе да открије праве отмичаре који су као наводно отели Мишковића.

Председник већа: Да он саопшти Чедомиру Јовановићу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Да он зна ко су прави отмичари и да њега пусте из притвора, а да ће он да открије као праве отмичаре који су то урадили.

Председник већа: А извињавам се, пошто је био тада у притвору Душан Спасојевић на који начин би они остварили ту комуникацију, јесте ли нешто о томе сазнали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, он је нама рекао да је Чедомир Јовановић долазио код њега у притвор, да је такође Милорад Улемек долазио код њега у притвор, заједно. Да су разговарали код управника када су били тамо у притвору. Да је једанпут посетио и пок. Милета Луковића Кума и остале контакте је преко Бобана Миливојевића поручивао.

Председник већа: Јесте ли ви били сами тада када вам је то испричао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тада јесам, да. То је у Шилеровој јер је он изашао из притвора. Тада сам био сам.

Председник већа: А можете ли ту причу да нам повежете са оном причом када је вама обећавао посебан статус у притвору ако убијете сведока сарадника Љубишу Буху? Да ли то има неке везе, да ли можете да повежете да је тада хтео да направи утисак пред вама да је он моћан?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је мени обећавао Милорад Улемек Легија да ћу имати посебан третман у затвору и да ћу бити само пар месеци у затвору. Да он има јаке људе, да ће ми средити то, ето то сам рекао...

Председник већа: А у односу на овај догађај када је то било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је било значи у односу на овај догађај то је било 2003. године када је Буха Љубиша требао да се убије.

Председник већа: Добро. Јуче сте поменули у свом излагању да је Чедомир Јовановић тражио од Душана Спасојевића да се убије Средоје Шљукић. Одакле вам је то познато, ко је још све био ту?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ту смо били сви малтене чланови Земунског клана у Шилеровој улици. То је било 2001. године када је он то нама саопштио да Чеда тражи од њега да убије Шљуку.

Председник већа: А зашто?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није нам рекао разлоге због чега то тражи од њега. Само нам је рекао да ће да види шта ће да уради што се тога тиче.

Председник већа: Да ли вам је познато, да ли сте ви познавали лично Средоја Шљукића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Никада нисам.

Председник већа: А у каквим односима је био Душан Спасојевић са Средојем Шљукићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никакве контакте није имао са њим у то време колико је мени познато.

Председник већа: Да ли се некада помињао Средоје Шљукић у Шилеровој улици?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Спомињао се тек 2002. године касније опет када је пок. Душан донео одлуку да се убије јер је добијао информације од Милорада Улемека да се Буха Љубиша чује телефоном са пок. Цунером, са њиме, са Драгославом Космајцем и

да су они у контакту, да их Буха Љубиша зове да се они склоне, тачније да их придобија као да буду на њиховој страни и тада је било приче о Средоју Шљукићу и он је донео одлуку да се убије. И била је још једна прича да је Средоје Шљукић ишао на неки митинг да обезбеђује од Веље Илића и онда је он рекао, е сада ћу да му дам и због тога...

Председник већа: Вељу Илића је ли?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Вељу Илића или Војислава Коштуницу, сада нисам сигуран тачно. То је Милош Симовић пренео њему да је он видео негде Средоја Шљукића на неком митингу негде код наплатне рампе да је кренуо са својим обезбеђењем. Али прави разлог због чега је то донео једино страх је био да се он не удружи са Буха Љубишом и онда је сматрао да он може да му представља опасност за живот и онда је донео одлуку да се убије.

Председник већа: Кажите ми то јуче нисмо ништа дотакли, да ли ви имате неких сазнања о учешћу Душана или било каквих сазнања о учешћу првоокривљеног Милорада Улемекa и пок. Душана Спасојевића и припадника његове криминалне групе у протесту Јединице за специјалне операције од 8. новембра 2001. године и ако имате та сазнања изложите нам?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Имам сазнања. Баш сам био присутан у Шилеровој улици када је Милорад Улемек Легија дошао у Шилерову улицу. Ту је био пок. Душан Спасојевић, Миле Луковић, био сам ја присутан. Он је дошао, рекао је Душану да ово што се дешава да им то баш треба. Ја сам слушао тај разговор, да ће сада да проба да направи велики проблем, да направи са Јединицом су изманипулисали неки људи у држави и да то њима одговара то стање и да ће он да види шта ће да уради. Ја сам слушао тај разговор. Он је рекао да ће да крене за Кулу Милорад Улемек Легија. Рекао је мени да одем да проверим да ли има горива у Душановим возилима, јер није хтео да иде са његовим службеним возилом. Он је тада возио ципа блиндираног. Узео је путничке аутомобиле пок. Душана, заменио је таблице, тачније Шаре Ненад је заменио таблице на тим возилима. Ставио је полицијске таблице и отишао је за Кулу. У међувремену они су нон-стоп били на телефонској линији, пок. Душан Спасојевић и Милорад Улемек Легија. Користили су телефоне посебне за те разговоре. Првоокривљени Милорад Улемек се налазио у Кули у Јединици за специјалне операције. Он се тамо налазио једно време.

Председник већа: Када је то он отишао у Кулу и да ли је Јединица већ била у протесту или?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Молим?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Јединица још није ни била у протесту, нити је изашла на улице касније. Значи Милорад Улемек је отишао дан пре тога или два, значи не могу да будем сигуран да тврдим нешто, пре него што ће Јединица да изађе да блокира прво пут код Новог Сада и касније да дође на Газелу. Значи он је отишао дан или два пре тога у Кулу. Они су били у контакту стално. Сутрадан ми је, или тај дан ми је пок. Душан Спасојевић рекао да одем у Кулу да купим цигаре Милораду Улемеку Легији, да му однесем, пошто је он пушио «Марлборо медијум» црвени. Ја сам отишао и урадио сам то. Стварно однео сам цигаре на капији. Душан ми је рекао само да кажем да шифру кажем «Шмекер» да ће они знати на капији о чему се ради. Тако сам ја и урадио. Дошао сам у Кулу тачније сам био са Буха Новаком, са њим сам однео те цигаре. Рекао сам само на капији доле, ту су били маскирани припадници Јединице за специјалне операције. Ја сам рекао само за «Шмекера» имам нешто. Предао сам ту и вратио сам се. Када сам се вратио у Београд Душан је био и даље у Шилеровој. Рекао ми је да ћемо да видимо шта ћемо да радимо, да њему одговара ово, да се договара са Легијом да проба да извуче своје људе из затвора. Такође да покаже њима да нема заједнице са њима, јер то је једини спас да помогне сада осталим члановима да изађу из затвора да виде да не могу тако да хапсе његове људе и да их држе без везе у притвору. Тај дан када сам се вратио из Куле Душан ми је рекао да ће он да зове и Ненада Опачића пошто му је Милорад Улемек рекао да се телефони прислушкују неки које је пок. Душан користио и рекао је да са тих телефона зове Ненада Опачића и Душан је звао, ја сам био присутан када је звао Нешу Опачића да би дизао тензију већу, да би правио јер су знали да ће тај телефон полиција одмах да чује шта се све прича на њему. И он је говорио да овај протест једино може да спасе Војислав Коштуница да нико други не може да преговара са њима. То су правили баш из разлога да би правили тензију међу осталим...

Председник већа: То телефоном је ли?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Тако је. Телефоном, али да проба Неша ако може да види са Чанком шта Чанак може да уради јер он је знао да ће Неша све да оде код Чанка и да му каже то пошто су они у пријатељској вези, Ненад Опачић и Чанак. Тако да је тог дана Душан мени рекао да ће највероватније Милорад Улемек да ме зове, да поново треба да идем у Кулу. То је следећи дан када сам се

вратио из Куле, да имам неко писмо да узмем које треба да донесем за пок. Премијера. Ја сам отишао у Кулу поново. На капији ме је чекало то писмо. Тачније то је била коверта једна бела отворена, откуцано на машини је било. Реченице које се сећам и данас, можда не баш тачно да вам кажем, али гласило је «ако мислиш да се ово заврши мирно...

Председник већа: Како?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: «Ако мислиш да се ово заврши мирно дођи у Кулу. У потпису берета Ф92.». То је било откуцано машином.

Председник већа: Је ли вам тај тип пиштоља вама дао да убијете Буха Љубишу после?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. А значи потпис је био Берета.

Председник већа: Је ли то писмо било отворено?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Отворено је било писмо у коверти.

Председник већа: Писано руком или куцано?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Машином је било куцано.

Председник већа: И?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи ја сам то писмо узео. Донео сам пок. Душану Спасојевићу у Шилерову. Он је рекао ако је паметан човек схватиће. Ово треба да се проследи пок. Премијеру. Како су они то проследили даље, да ли је Премијер добио, да ли је оног дана када је Чедомир Јовановић дошао у Шилерову, да ли је то њему Душан дао ја то не знам, јер нисам видео. Значи што се тиче даљег протеста организовали смо један дан да Брацановић са пок. Душаном Спасојевићем оде у Кулу доле, што су они и урадили. Нашли су се на новосадском...

Председник већа: Је ли то мислите на Брацановића из БИА?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Из БИА, тако је. Нашли су се у Кули. Они су отишли доле у Кулу. Ја сам само њих одвезао на новосадски ауто-пут. Ишли су блиндираним «Пежоом» у Кулу доле.

Обезбеђење није ишло до краја само их је мало пратило и вратили су се. Увече негде око 9 – 10 сати Душан ми је рекао да поново изађем на новосадски ауто-пут јер се они враћају из Куле и да сачекам Брацановића да га ја одвезем где ми он буде рекао. Ја сам тако и урадио. Увече негде око 9 – 10 сати Брацановић је дошао са Душаном, са «Пежоом». Нашао сам се са њима у Батајници. Преузео сам га ту и вратио сам га, он ми је рекао да га возим код ресторана «Милошев конак». Ту је он био са неким ципом «Пајером» затамњена стакла колико се сећам. После тога сам се вратио у Шилерову улицу. Душан ми је рекао да се договорио све са Легијом, да је организовао, Легија и он да су одвели и камермана који ће да снима доле све то када пок. Премијер дође у Кулу, али да то Премијер неће да зна, да ће они њега да сакрију негде, да ли на дрво или негде да...

Председник већа: Кога?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тог камермана када буде пок. Премијер долазио у Кулу. После су водили разговоре даље телефонске са пок. Душаном и Милорад Улемек Легија. Рекли су ми да Чедомир Јовановић је долазио у Кулу. Такође да неће да га прими. Душан је рекао да је Чедо био у Шилерову...

Председник већа: Чекајте само. Кажете ишли су, ви сте возили Милорада Брацановића и Душана Спасојевића у Кулу.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам пок. Душана Спасојевића само до новосадског ауто-пута.

Председник већа: Добро. Хоћете ли да ми кажете да ли је раније и ако јесте колико често долазио Милорад Брацановић у Шилерову? Јуче о томе нисте ништа рекли.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Милорада Брацановића ја никада нисам видео у Шилеровој улици.

Председник већа: За време од када сте ви ту били?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Председник већа: А после?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам њега само виђао на Институту.

Председник већа: Где?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: На Институту за безбедност. Оно када је пок. Душан њему донео на поклон неко злато када му је донео на поклон. Али Брацановића нисам видео у Шилеровој улици. Једино сам га виђао тада када сам га возио за време протеста када сам га одвезао када се вратио са пок. Душаном из Куле.

Председник већа: Да ли сте ви у то време када је дошло до протеста те Јединице за специјалне операције у Кули пратили медије, пошто кажете да сте гледали телевизију често о разним догађајима, интересује ме да ли сте тада читали новине и гледали телевизију?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам.

Председник већа: И јесте ли чули због чега је та Јединица протествовала званично оно што смо сви могли да чујемо?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам вам да је Милорад Улемек рекао да њему одговара то што се десило. Наводно је протествовала због хапшења браће Бановић која је као Јединица искоришћена приликом тог хапшења припадника, браће која су испоручени за Хаг, а да Јединица уопште то није знала. И онда је Милорад Улемек искористио ту ситуацију за постављање својих људи, за уцењивање.

Председник већа: Где постављање својих људи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, он је ишао на разговор код пок. Премијера у Владу јер то је Милорад Улемек...

Председник већа: Тада?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, када је пок. Премијер дошао у Кулу обавио је разговор са њима и да ли следећи дан, после дан или два, када је изашла Јединица у Београд на Газелу, после тога је Милорад отишао у Владу и преговарао са пок. Премијером.

Председник већа: Одакле вам је то познато?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То нам је баш испричао Милорад Улемек Легија и мени и пок. Душану.

Председник већа: Где?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У Шилеровој улици. И рекао је да је направио договор да није успео да, пошто су они имали неке захтеве своје он и Душан, Душан је наваљивао покојни да се смени...

Председник већа: Сачекајте мало. Прекида се претрес да видимо шта је то?

Да наставимо ми.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Пошто су они имали своје захтеве неке које су се договорили он и пок. Душан да смене министра полиције Душана Михајловића. То је наваљивао пок. Душан да га смени и да поставе своје људе. Да Брацановића унапреди. Легија је и рекао да је договорио са пок. Премијером да поставе Брацановића на већу функцију, а што се тиче министра Михајловића Легија је рекао да је довољно ово што су урадили, да нема потребе...

Председник већа: То по завршеном протесту?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је. Да су урадили доста и оно што су могли да је испуњено доста тих услова које су они тражили и које је Легија тражио.

Председник већа: Је ли знате ви који су били услови првоокривљеног Милорада Улемека, пошто кажете да је причао то у Шилеровој?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, ти су услови били да се смене начелници Горан Петровић и Мијатовић колико се ја сећам и да се поставе нови људи на то и да се смени министар полиције. Али што се тиче министра полиције Легија је рекао да он сматра да нема потребе да је доста урађено. Душан је рекао њему пошто сам ја био присутан да је Михајловић пичка, да га треба смени. Легија је чак и рекао супротно да он сматра да је он добар човек, Душан Михајловић, пошто је он одлазио код њега и на ручак у Ваљеву у викендици га је водио...

Председник већа: Ко?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Душан Михајловић је Милорада Улемека Легију водио на ручак тамо, спремао му је роштиљ.

Председник већа: Док је Улемек био командант Јединице је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. После тога. То је било крајем 2001. године. И Улемек је рекао...

Председник већа: Одакле је вама познато?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато што ми је то Милорад Улемек причао. Тада је причао да му је Душан Михајловић спремао роштиљ, да се он исекао тада када је...

Председник већа: Је ли био још неко на том роштиљу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Е не знам. Није нам помињао. То је нама лично он испричао и каже да нема потребе да се смењује Душан Михајловић, да је то довољно што су они урадили. Али приликом протеста и побуне када је изашла Јединица код Газеле ја сам имао такође задатак један од пок. Душана Спасојевића да одем да купим неке цигаре и да доведем неке људе ко још може тамо да тим припадницима дели те цигаре, да им однесе сендвиче, да они виде ти припадници који су изашли да је као народ стао уз њих и да њих бодри у свему томе. Што сам ја и урадио.

Председник већа: То сте код Сава центра изашли је ли?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: Сада сте поменули да је Улемек ишао у Владу.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да.

Председник већа: Да разговара са Премијером?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: Јесте ли сигурни у то да вам је тако речено?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сигурно. То је Милорад Улемек рекао када је дошао у Шилерову улицу пок. Душану и мени да је био у Влади и да је разговарао са пок. Премијером.

Председник већа: И да ли вам је говорио да се нешто договорио приликом те посете?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Рекао је да је све у реду, да је завршено, да ће поставити Брацановића и да је све договорено како су они хтели, сем да Душан Михајловић тај услов да он није смењен.

Председник већа: Кажите ми за време протеста Јединице за специјалне операције да ли имате сазнања и ако имате која су вам о односу сведока сарадника Љубише Бухе и Душана Спасојевића и првооптуженог Милорада Улемека? Знате ли њихов однос? Да ли су контактирали, знате ли шта су разговарали, да ли се и Буха ангажовао тада и остало? Изволите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Однос између пок. Душана Спасојевића и Буха Љубише до 2001. године је био пријатељски однос. Били су нераздвојни. Значи договарали су се о свему шта су радили. Дружили су се заједно, баш је било велико пријатељство између њих двоје. Слагали су се, дружили су се. Пок. Душан је и слушао Буха Љубишу шта му овај каже, шта га посаветује. Значи било је право пријатељство између њих двоје. То се прекинуло 2001. године. А однос између окривљеног Милорада Улемека Легије и Буха Љубише сведока сарадника је био такав да они никада нису проговорили можда 10 речи у животу, јер знам због тога, први пут када се Буха Љубиша наљутио на Милорада Улемека Легију то је било када су пок. Душан и остали чланови били ухапшени у Француској у Паризу због отмице Мишковића, тада је Шаре Ненад Шкене заштићени сведок такође дошао у Шилерову улицу, пошто је Љубиша Буха тражио да се види са Легијом, да види шта се то дешава. Онда је дошао Шаре Ненад у Котобању и рекао је да је Милорад Улемек поручио да све што треба њему да се обрати мени и да сам ја главни у свему томе. Буха Љубиши је то било криво. Почео је да виче на Шаре Ненада шта Легија изиграва, шта он мисли ко је он, тако да њихов однос могу да вам кажем да нити су се слагали, нити су били у добром односу. Вероватно је то сада неки њихов лични однос који су они између њих двоје имали да ли због нечега, због ауторитета, или због свега, јер нису могли један другог да слушају нити да наређују један другоме. И тада исто приликом тог протеста што причам или побуне, такође је био један конфликт између њих двоје у Шилеровој где сам ја био присутан када је дошао Милорад Улемек Легија и рекао је Душану да окрене Буха Љубишу да га назове да дође у Шилерову да га он не би тражио, да хоће да га убије. Пошто се и Буха Љубиша ту нудио да сређује и он нешто око Јединице, пошто је изашла да и он може ту да помогне, да среди шта ће да уради, да ће да проба да заврши то. И онда је Легија рекао Душану да назове Чумета. Чуме је дошао. Ја нисам хтео да гледам. Попео сам се горе на спрат.

Онда је Легија почео да виче, бацио је јакну доле о под, рекао је пичко једна задавићу те, шта ти имаш да спомињеш од Јединице, ко је теби рекао да се ти мешаш у ово, убићу те.

Председник већа: Мене интересује нешто друго. Тако сам и питање поставила. Да ли знате да ли су они имали међусобни контакт, да ли знате да ли је Буха Љубиша одлазио у Кулу за време протеста Јединице за специјалне операције и однос Буха Љубише, Душана Спасојевића да ли је Душан Спасојевић њега обавештавао око тог протеста, шта се договорио са Улемеком? То ме интересује, какав је њихов однос у том тренутку био?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Њихов однос у том тренутку, сва тројица су имали неки интерес у том тренутку. Јесте пок. Душан звао Буха Љубишу на телефон шта се дешава, како. Буха Љубиша је такође звао телефоном, каже сада ћу ја да им дам гас још, сада ћу ја да пробам да зовем, да ли преко Драгољуба Марковића, преко Бебе или преко не знам кога је звао, сада ћу ја да им дам гас још да се они не зајебавају, да виде да је ово озбиљна ствар. Али он се нудио ту као у свему томе Љубиша да он може да помогне и да спречи тај протест Јединице. А што се тиче односа Буха Љубиша је био прво да кажем упознат са целом ствари око тог протеста како ће да се одвија, шта ће да се одвија. А никакав контакт Милорад Улемек са Буха Љубишом није имао што се тиче тог протеста, нити је Буха Љубиша одлазио у Кулу када је био тај протест.

Председник већа: Није одлазио Буха Љубиша?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Буха Љубиша није одлазио никада.

Председник већа: Или ви немате сазнања или то тврдите?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Моја сазнања су да Буха Љубиша није одлазио у Кулу.

Председник већа: Добро. Можете ли да нам кажете осим овога што сте говорили да је Милорад Улемек одлазио у Владу да разговара са Председником Владе тадашњим др. Зораном Ђинђићем, да ли вам је познато да ли је Јединица за специјалне операције у време када је дошло до тог протеста имала подршку медија, неких људи из јавног живота, из државних структура? Имате ли ту каквих сазнања?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, јесте. Тада у то време и новине и телевизија, политичари су давали разне интервјуе тада. Знам да је Душан рекао е, ово нам треба, када је Војислав Коштуница дао интервју телевизији некој, новинама, да је то протест миран, да свако има право да протестује како хоће у својој униформи, да доктори протестују у својим униформама. Ето то је био тај што је још Душан покојни и Милорад Улемек вероватно нешто што је њима одговарало у том тренутку као да их неко подржава приликом тог протеста.

Председник већа: А из медија?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, то сам из медија, преко телевизије што сам чуо ту изјаву, а било је и других изјава, али не могу сада тачно да се сетим ко је још.

Председник већа: Је ли се сећате да ли је неко писао неки вама познат новинар о томе или повезивао неке људе за то?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, једино у то време ако је писао Градиша Катић нешто око тога у «Куриру», што се тиче тог протеста.

Председник већа: Рекли сте да Милорад Брацановић никада није долазио у Шилерову, а да знате да му је однео Душан Спасојевић неки златни накит на Институт за безбедност. Да ли је Спасојевић вама рекао због чега се носи тај поклон Милораду Брацановићу и временски да ми определите када је то било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам рекао, можда сам се погрешно изразио, да ја нисам видео Брацановића да је долазио у Шилерову. Али да ли је долазио ја не могу да вам тврдим. Значи ја га никада нисам видео у Шилеровој улици. А разлоге због чега је однео те поклоне, то злато Милораду Брацановићу, рекао је да је то његов човек. Тачније да је Легијин човек од поверења, да је Брацановић много јак, да је намазан и да им он много значи и да им помаже у свему томе. Значи он је због тога...

Председник већа: А временски да ми кажете је ли то било пре протеста или после протеста?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је било после протеста.

Председник већа: Да ли је првооптужени Милорад Улемек било када за време протеста, пре или после говорио пред вама и у вашем

присутству да ли имате ви тих сазнања какав ће одјек или да ли ће приликом тог протеста Јединицу подржати неке друге структуре из војске или се неће мешати или тако? Изволите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Било је приче о томе и Милорада Улемека и неких припадника из Јединице за специјалне операције који су обезбеђивали пок. Душана Спасојевића да Жандармерија неће да се меша у то што ради Јединица за специјалне операције, да су они разговарали са неким људима, да су преговарали са људима из Жандармерије, да њих не интересује то што је Јединица изашла на улицу, да они неће имати ни неку подршку од Жандармерије, али неће ни Жандармерија да се меша у то и да се супротстави. Чак су неки припадници из Жандармерије звали посебно мимо својих старешина остале припаднике из ЈСО-а да оду да се закуну у цркву да они неће заједно да пуцају један на другога и да се они не секирају што се тиче Жандармерије да Жандармерија у никаквом тренутку неће да се супротстави нити ће да пуцају један на другога. Такође је било приче пок. Душана да војска такође неће да се меша у протест Јединице за специјалне операције и да су они сигурни да нико на њих неће да удари и да им се супротстави.

Председник већа: Да ли имате каквих сазнања да ли је Чедомир Јовановић у време протеста долазио у Шилерову улицу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Значи тај дан када сам вам рекао, то је 2001. године баш када је и Јединица дан пре него што ће да изађе на улицу, Чедомир Јовановић је био у Шилеровој улици задњи пут и разговарао у вези тог протеста да се то смири да Јединица не излази на улицу. Ето то је био тај једини контакт задњи који је Чедомир Јовановић имао са пок. Душаном Спасојевићем.

Председник већа: Да ли је вама познато на које то радно место је напредовао Милорад Брацановић после протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим да је он постао заменик Безбедносно информативне агенције.

Председник већа: А на којим пословима је радио до тада?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим да је био заменик и да је држао под контролом комплетно прислушкивање у БИА.

Председник већа: Да ли је Душан Спасојевић имао икаквих података са мера прислушкивања када се изврши неко убиство где се сумња, шта се ради?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. То смо стално добијали. То нам је говорио Милорад Улемек Легија, да је Брацановић поставио одређене људе да се Буха Љубиша слуша, да је на мерама, да се други људи слушају на мерама. То је стално добијао од Милорада Улемека Легије. Значи никада Брацановић њему то није директно говорио и добијао је такође од Пажина инспектора из Градског СУП-а, с тим што је Пажин само каснио са неким информацијама од дан, два су те информације касниле, али Душан му је говорио да зна, да има те информације. А Пажин му је говорио да он не може да стигне да то прво БИА узима, па тек онда њима шаље. Али све је добијао са мера које је он тражио. Чак сам и ја давао неке телефоне Милораду Улемеку Легији од неких Шиптара који су радили дрогу, који су били у вези са Буха Љубишом, онда је Брацановић и њих стављао на мере и Легија ми је рекао су ти телефони добри што их је ставио да се Буха Љубиша стално чује са тим људима.

Председник већа: Да ли сте ви лично дали онај телефон специјалу Браниславу Безаревићу и обучили га како треба да вам се јави када даје податке о кретању Премијера др. Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам. Тачно. То је плави телефон «Сони». Ја сам лично и укуцао мој број телефона од моје специјале. Лично сам му предао тај телефон у кафићу. Рекао сам му да је то специјала, да са тог телефона не сме никога да зове, нити да га користи у свом стану, само када је на улици или тамо одакле треба да нам се јави.

Председник већа: Кажите ви мени пре него што сте изашли код хале «Лимес» када сте ви добили одређени задатак што сте јуче описали, да ли сте се плашили можда да ће то бити све раније откривено од стране Ресора државне безбедности или било кога па да ће те бити ухапшени и остати у притвору?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, јесам, имао сам и то у глави на почетку. Али касније када се одвијала ситуација тог дана, па следећег дана у СУП-у како сам видео, онда сам био сигуран да се нешто дешава, да они не могу тако јер чим су причу о пок. Премијеру скренули на доњу причу за украден камион, за фалсификовану саобраћајну дозволу, онда сам схватио да они не могу ништа. А на почетку сам помислио да ће открити, поготово када су нашли овај други

камион, али током разговора и како је време пролазило тог дана и следећег дана видео сам да они не могу ништа да ураде чим су ми писали прекршај за фалсификовану саобраћајну дозволу.

Председник већа: Кажете јуче када сте разговарали, када сте јуче почели излагање онда сте рекли да сте гледали на телевизији снимак након извршеног атентата. Јесам ли ја добро схватила да је тада са вама био и Душан Спасојевић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је. Да.

Председник већа: Да ли је он вама тада рекао ко је пуцао тачно на Премијера?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Тада није имао потребе да ми говори ко је пуцао када смо се све пре тога договорили ко ће да пуца, како ће да се организује све, ко ће бити у канцеларији, јер сам знао није имао ни потребе да ми каже, е видиш сада је пуцао Звездан Јовановић. Значи није било потребе да ми о томе прича. Само је био коментар на моју реченицу да ово Премијер убацује некога повређеног у аутомобил. И онда је он сам почео да прича да је Звездан Јовановић пијаница, да није требао то да ради, да сада нећемо убити Премијера. Али да ми је рекао он, е, ти знаш да је Звездан пуцао, јер није било потребе за тим да ми се прича када сам све пре тога знао.

Председник већа: Да ли сте ви нама све испричали што сте имали да кажете?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, углавном сам. Вероватно сам нешто и пропустио. Пропустио сам, сетио сам се да када сам рекао да су хтели да праве хаос у држави и да праве велике проблеме, пропустио сам вам да је било у плану такође да се баци бомба на америчку амбасаду.

Председник већа: То нисте испричали. А то сте причали у нејавној седници. Изволите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Значи тада је Милорад Улемек и пок. Душан донели су одлуку да се баци експлозивна направа на амбасаду. Међутим, рекли су да то не буде обична бомба, да не буду обичне кашикаре, него да праве неку већу штету, пошто бомба не може та мала да направи много. И онда је колико се сећам Шаре Ненад донео нагазну мину једну велику противтенковску тачно мину која је била прављена, скинут је упаљач био са бомбе оне са кашикаре и гурнута је у

средину, залепљена лепљивом траком. И он нам је објашњавао како требамо да бацимо ту бомбу. Ја и Милош Симовић смо требали да бацимо. Тачније ја сам требао да возим аутомобил, а Милош Симовић је требао да баца ту противтенковску мину на амбасаду. Шкене је рекао пошто је била много тешка, Симовић је рекао како мислиш ја да ово бацам. Он каже мораш да водиш рачуна може да се деси ако је бациш да се она откотрља и да не падне на ту страну, да не може да експлодира, да ће да остане тако. Ја сам рекао ти види, ја то не могу нити да дижем, ја ћу да возим кола као што је рекао пок. Душан, а ти да ли можеш да је бациш или како да урадиш. Онда је он отишао да се посаветује са пок. Душаном Спасојевићем и рекао му је да је Шкене рекао да не може баш то, није толико сигуран да ће она да експлодира и да је много тешка да треба да води рачуна како ће да је баца. И одустали смо од тога. Али то је био један од планова такође да се уради.

Председник већа: Можете ли нешто да нам кажете да ли ви имате икаквих сазнања о бацању експлозивне направе на просторије ДСС-а да кажете ако знате када је то било, ко је то урадио и због чега се то радило?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Знам. И упућен сам у то. Ја нисам учествовао директно што се тиче тих бацања бомби на седиште Демократске странке Србије, али тада је Душан имао у плану са Милорадом Улемекком Легијом да праве неки раздор између Демократске странке и Демократске странке Србије и да се они понуде касније у њиховим као да ће они да виде шта се то дешава, шта они могу да помогну око тога. И тада су донели одлуку да се баце бомбе. То је по мојим сазнањима урадио Душан Крсмановић и Милан Јуришић. А возио их је Влада Милосављевић са украденим аутомобилом «Аудијем 80» колико се ја сећам јер ми је Влада причао чак да му се ауто тај угасио био, да је имао проблема са акумулатором па да су једва и побегли са лица места. А разлог је био то да се уради да би се правила та пометња између те две странке и да се Милорад Улемек покаже ту као да види он шта може да уради тачно да помогне једној странци, али да би завадио те две странке. Значи једини је то разлог био и да се они покажу опет као неки помагачи у свему томе.

Председник већа: А кажите ми знате ли временски да определите када је то било, пре протеста, после протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сада не могу тачно да се сетим време да вам кажем да не бих погрешно, па да испадне да нешто

кријем или да сам погрешно рекао. Али то је било после протеста по мојим сазнањима, Јединице за специјалне операције.

Председник већа: Да ли је икада у Шилеровој улици вођен разговор на кога се ослања Душан Спасојевић да ли на полицију, на које државне структуре, да ли је он имао ослонаца још на некога осим на првооптуженог Милорада Улемека?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Његов једини ослонац је био Милорад Улемек Легија и Јединица за специјалне операције. Он је видео себе ту и он је моћ имао само преко њих. Значи једини његов спас и где се он ослањао да може све да ради и где је сматрао да му једину помоћ може у свему томе да му да то је Јединица за специјалне операције.

Председник већа: Јуче сте спомињали бившег начелника Ресора државне безбедности и његовог заменика је ли тако? Па сте говорили о Јовици Станишићу додуше кратко. Па сте онда рекли да се даљи контакти настављају са Милорадом Улемеком и тако даље. Да ли је икаквих контаката имао Душан Спасојевић и Земунски клан са бившим начелником Ресора државне безбедности Радомиром Марковићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Моја сазнања потичу да он никада није имао контакте са Радомиром Марковићем. Могу да кажем да сам сигуран у то. Али опет нећу можда али моја сазнања потичу да никада није имао контакте са Радомиром нити га је икада у животу видео. Јер, навешћу вам један пример због чега када је Милорад Улемек 2001. године тада је још начелник био Радомир Марковић државне безбедности, Милорад Улемек ми је рекао да се договорио са пок. Душаном Спасојевићем да одем тачније да пок. Душан Спасојевић купи цигаре то је било негде око 15 – 20 боксова цигара, у ствари пун комби је био цигара да ја то узмем и да однесем доле у Бујановац. Тада је Легија био доле у копненој зони са својом Јединицом и ја сам то и урадио. Узео сам комби, натоварио сам пун комби цигара. Чуо сам се са Легијом. Легија је рекао ако имам неких проблема уз пут да му се јавим, ако ме случајно полиција заустави. Ја сам и кренуо доле за Врање, за Бујановац. И јесте полиција ме је била негде пред Бујановац доле зауставила. Ја сам окренуо Милорада Улемека Легију телефоном. Он је поразговарао са том полицијом и ја сам наставио даље. А ово вам причам због тога јер када сам стигао доле, ту сам преспавао. И сутрадан је дошао и Градиша Катић новинар да сними, тачније да сними Јединицу за специјалне операције, да слика возила, да изврши интервју са Милорадом Улемеком Легијом како се он бори доле, шта се тачно дешава све у копненој зони безбедности. И сутрадан сам присуствовао

ручку. Ручали смо заједно Милорад Улемек Легија, Милорад Брацановић, Радомир Марковић, ја и Градиша Катић. И тада смо ручали, то је било неких 15 – 20 минута у тој некој згради где се налазила Јединица за специјалне операције и ја сам се вратио. Значи Градиша Катић је остао ту. Обилазили смо доле неке терене, пунктове које је Легија држао и вратили смо се. Ја сам рекао Душану да сам предао цигаре када сам се вратио у Шилерову улицу. Питао ме је шта је било. Ја сам му испричао да сам видео Радета Марковића, да сам ручао са њим и да смо седели. Он каже како Раде изгледа, шта каже Раде, значи по томе сам видео да он није имао неки ближи контакт. По мени, ја мислим да никада није ни разговарао, нити видео уживо.

Председник већа: Добро. Јуче када сте говорили о покушају атентата код хале «Лимес» и оном покушају на Бегаљичком брду оно када се враћате са Копаоника, када се Председник Владе враћао, па сте рекли да је овај покушај код хале «Лимес» био добро испланиран, да се до детаља знало шта ће ко да уради за разлику од оног другог случаја. Сада мене интересује причали сте да сте након вашег тог заустављања и претреса на лицу места обавили неколико телефонских разговора са вашег легалног телефона мобилног?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: Је ли то био ваш телефон или нечији други?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је лично био мој телефон који сам користио у то време.

Председник већа: Је ли га неко пре вас користио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. То је била картица али вероватно купљена на трафици, тада смо сви куповали картице на трафици, али је био мој телефон са киме сам се чуо значи и пре тога, све сам звао, нити сам крио са тог броја никога. Значи комуницирао сам нормално са тим телефоном.

Председник већа: Сада ме интересује када су дошли они радници БИА па кажете они су знали да сам ја разговарао. Да ли сте видели да они имају листинг ваших разговора у том тренутку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Показали су ми листинг разговора у «29.-ом».

Председник већа: Је ли?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У Градском СУП-у. Показали су ми разговоре и питали су ме, ја мислим да је негде око десетак разговора колико се сећам на столу стајало и онда су ме питали ко ти је овај, ко ти је овај. Ја колико сам се сећао имао сам...

Председник већа: Јесте ли ви њима рекли са ким сте комуницирали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам. Знам да се нисам сетио. Звао ме је неки другар из Словеније и знам да је био неки страни број. То нисам могао да се сетим. Знам да нисам знао 2 – 3 телефонска броја, то су ти полицајци који су мене звали од Вукојевића. И остало сам им рекао. И један број који ме је назвао то је вероватно био можда Вукојевић или Симовић, нисам сигуран. Они су за тај број инсистирали да им кажем као слободно кажи ако је то број од Легије или од пок. Душана Спасојевића.

Председник већа: И шта сте ви рекли?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја стварно нисам знао чији је то број био.

Председник већа: Јесте ли рекли да је можда Спасојевић или не?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам. Рекао сам. Значи ја нећу да кријем. Ево ви видите овде, али сада ко је мене звао, да ли је Милош Симовић, да ли је Вукојевић, да ли је Душан Спасојевић не знам. Легија ме сигурно није звао јер њега не познајем. То сам тако рекао.

Председник већа: Сада пошто сте то јуче тврдили да је та акција била добро испланирана и да се то могло видети и тако даље. Када сте приведени код истражног судије тамо да дате изјаву, да ли вас је поступајући заменик или истражни судија ишта питао око могућности евентуалног наслућивања да је био покушај атентата на Председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Колико се сећам, то је била жена истражни судија која ме је испитивала. Јесте она тражила од мене да ја њој испричам тачно како се десило то на ауто-путу, шта је тачно било. Ја сам њој испричао, лагао сам тада као да ето случајно сам наишао са тим камионом. Али јесте питала је она мене.

Председник већа: Да ли вас је нешто поступајући заменик Окружног тужиоца питао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Нико ништа?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нико ништа. Значи неко други да ме је испитивао, није нико.

Председник већа: Јуче сте тврдили да су долазили представници разних грана власти тамо у Шилерову, не знам из тих различитих области, па сте између осталих помињали људе из правосуђа. Рекли сте за тужиоца Сарајлића и за судију Цвијовића. Да ли је то био једини пут када сте видели судију Цвијовића тамо?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је. Једини пут сам га видео у Шилеровој.

Председник већа: Да ли је још неко долазио у Шилерову од судија?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Мени да је познато не сигурно.

Председник већа: Јесте ли мењали изјаву у односу на оно што сте нама говорили у нејавној седници?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи вама сада овде?

Председник већа: Уопште, не нама него знате када сте...

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Нисте мењали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Можда сам нешто пропустио, али нисам мењао сигурно.

Председник већа: Јесте ли то случајно пропустили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Вероватно случајно.

Председник већа: Добро. Ја више немам питања. Да ли неко од чланова већа има питања?

Судија Милимир Лукић, изволите.

Судија Милимир Лукић: Ви сте нам говорили али нам наведите имена свих јавних личности које је ова група намеравала или се причало о њиховом лишавању живота? Значи мислим на јавне личности, политичаре.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јавне личности. То је први Чедомир Јовановић, Беба Поповић. То су били значи сигурни који су требали да се убију. И од јавних могу да кажем бизнисмена Драгољуба Марковића. Ето то је од неких бизнисмена који су били у плану да се убију. То је сигурно било.

Судија Милимир Лукић: Ко је одређивао које личности треба лишити живота и који циљ је требао тиме бити постигнут?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Што се тиче ових лица из политичког живота, то је једину одлуку могао да донесе Душан Спасојевић или Милорад Улемек Легија. А циљ тога је био, нису могли вероватно више да имају никакве комуникације са њима и да би се направило расуло у држави.

Председник већа: Извињавам се члану већа, али ме интересује у ком тренутку сте чули да се помиње одлука у Шилеровој да се убије Беба Поповић? То је за мене изненађење ја данас први пут чујем. Изволите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја се извињавам, можда сам пропустио, али ја сам то и на нејавној седници рекао да је било у плану да се убије и...

Председник већа: За Чеду сте рекли, за Свилановића сте рекли, за Гашу Кнежевића сте рекли.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Значи било је разговора и за Бебу Поповића да и Бебу Поповића покојни Душан Спасојевић хоће да убије.

Председник већа: Када?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Исто значи то би се десило касније после убиства пок. Премијера, да би и њега убио.

Председник већа: Да ли је икада Беба Поповић долазио у Шилерову улицу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Беба Поповић никада није долазио у Шилерову улицу. Њега пок. Душан Спасојевић никада није ни видео, нити га познаје.

Председник већа: Да ли је било разговора са Чедомиром Јовановићем о Беби Поповићу у Шилеровој улици?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, никада.

Председник већа: А који би разлог био да се убије Беба Поповић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, ето значи разлог је био јер пок. Душан Спасојевић је знао да Буха Љубиша има контакте са њиме, да је он добар са пок. Премијером, значи то су једини разлози ти. Значи никакав контакт пок. Душан Спасојевић није имао са Бебом Поповићем.

Председник већа: Хвала.

Судија Милимир Лукић: Да ли су ти планови били разрађени, да ли се кренуло у реализацију тих планова ако су постојали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Само се кренуло у реализацију за Чедомира Јовановића. А што се тиче Бебе Поповића, Горана Свилановића ово што сам рекао, значи није било разговора ни како, ни где, него је само било у плану пок. Душана да ће то да се уради.

Судија Милимир Лукић: Који је циљ требао бити постигнут чином бацања експлозивне направе на америчку амбасаду?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, да се направи расуло у држави и да су то вероватно урадиле као патриотске снаге које се боре против Хага и да би се правило расуло. То је једини разлог био као значи да патриоте које неће да испоручују људе за Хаг и да се прави расуло као да то нема везе са криминалом.

Судија Милимир Лукић: Сада ово што вас питам да ли ви то говорите из главе или вам је то неко рекао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. То је био разговор који је пок. Душан Спасојевић разговарао са нама са осталим члановима.

Судија Милимир Лукић: Када је по вашем сазнању остварен први контакт између Милорада Улемека и Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Прве контакте су имали већ 1998. – 1999. године. То су били контакти али то је виђање само било као што сам рекао рођендан ћеркице пок. Душана Спасојевића и долазак Милорада Улемека у «Мек Доналдс» од неких 10 – 15 минута и одлазак. То су ти били први контакти. Али ништа се није ни причало. Само је било здраво-здрави, поздрављање јер ја сам био присутан ту и сећам се тачно Душан ми је рекао то је Легија. Али ништа, ништа више није било, ни ближих контаката, неких разговора, само то од тих 10 – 15 минута. И од 2000. године почињу ближи ти као што сам вам објаснио.

Судија Милимир Лукић: У ком тренутку сте ви сазнали за постојање одлуке о убиству Премијера?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи ја сам сазнао ту одлуку одмах...

Судија Милимир Лукић: Мислим временски одредница тачно и где се то десило?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам први сазнао у Шилеровој улици када је пок. Душан Спасојевић дошао, он, Миле Луковић и Милош Симовић је био тада, и онда су дошли по неке ствари нешто да узму и он је тада и саопштио да је донешена одлука да се убије пок. Премијер, да је Легија у праву и да ће да ураде то.

Судија Милимир Лукић: То сте нам све рекли. Само вас питам у ком тренутку је то било од атентата на Премијера?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, значи у фебруару месецу, 2. – 3. фебруара месеца.

Судија Милимир Лукић: Какав је однос између окр. Милорада Улемека и Душана Спасојевића уопште да нам опишете значи од тих првих контаката па даље еволуција тих односа?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи ти први контакти и даље како се време одвијало, односи су били све бољи и бољи. Одлазили су један код другог. Посете кући. На рођендане, на славе. Посећивали су један другог. Жене су долазиле у Шилерову улицу на рођендан, он је одлазио код Милорада Улемека Легије и ја сам одлазио. Тако да је то било и једно пријатељство и корист коју су имали један од другог.

Судија Милимир Лукић: Објасните ту корист шта то значи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Они су корист имали у томе пок. Душан Спасојевић је видео да Милорад Улемек може да му пружи заштиту од полиције, да се он бави криминалом и да има заштиту од отмица. А Милорад Улемек је видео корист коју пружа Душану у добијању новца од тих отмица.

Судија Милимир Лукић: Добро. Да ли је окривљени Милорад Улемек знао да се Душан Спасојевић бави криминалом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Он је знао.

Судија Милимир Лукић: У тим тренуцима?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Како није знао. Он је знао да се пок. Душан Спасојевић бави криминалом, да је радио дрогу, али Душан Спасојевић је њему причао као да ће он да батали ту дрогу, да не ради више, пошто је он њему говорио да је уносније да се раде отмице, да се не бакће око тог посла око те дроге и онда је Душан њему говорио да ће то он да да неким другим људима из Пожаревца, у Нови Сад и ово, да он неће са тиме да се бави и да ће да гледа да се реши дроге и да раде отмице као што је предложио Милорад Улемек Легија.

Судија Милимир Лукић: Одакле знате овај први део, да ли вам је то неко причао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, то је нама Душан покојни причао више пута. Забрањивао је значи да се са Легијом прича уопште о дроги, да када Легија дође у посету да се не спомиње дрога уопште, да се не говоре људи да он има контакте са њима, одакле он узима дрогу или како, значи да се ти разговори уопште не обављају када је Легија присутан ту.

Судија Милимир Лукић: Какав је међусобни однос сада у том троуглу између Милорада Улемека, Душана Спасојевића и групе људи

око Душана Спасојевића? На пример да ли је Милорад Улемек могао да изда неко наређење неком члану групе или групи самој?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Члану групе Милорад Улемек није издавао никада наређења посебно некоме. Могао је Милорад Улемек исто да донесе одлуке као што је донео неке одлуке, набројао сам што се тиче «Дифенса» и неких убистава. Али то је било ретко. Обично је он разговарао са пок. Душаном Спасојевићем како, шта, и онда је пок. Душан Спасојевић у већини случајева он издавао наређења нама.

Судија Милимир Лукић: Испричајте нешто више о личности Душана Спасојевића и његовим способностима.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Пок. Душан Спасојевић по мени је био један болесник који је патио да буде неко и нешто. Тежио је да се он пита за све. Значи волео је да буде у центру пажње. Био је опседнут нечим значи што не могу да вам објасним, значи касније, како је то време пролазило, он је постао болестан што се тиче тих убистава, што се тиче свега. Значи његови разговори су се касније водили када нас све окупи у Шилеровој улици он дође и устане ујутру и каже е сањао сам некога од криминалаца, шта ви мислите тај ће да ојача за 2 – 3 године, њега размишљам да убијем. Значи он је већ постао болестан што се тиче тих убистава. То су били нормални разговори када нас окупи у Шилеровој улици и говори нам е, значи тај ће да ојача за годину дана, две, њега ћу да убијем.

Судија Милимир Лукић: Добро. Чиме је он држао на окупу те људе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Те људе...

Судија Милимир Лукић: И шта је мотив тих људи био да буду око Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, сви ми који смо ушли на почетку, прво смо имали интерес јер смо видели ту да можемо да, било је свима нама лепо када смо постали чланови Земунског клана, осећали смо неку моћ, осећали смо нешто. Видели смо интерес у парама од отмица које смо добијали. Али како је то пролазило онда више нису биле ни паре у питању, него је све нас држао једино нас је држао тај страх. Сви смо имали страх од њега јер почео је нас међусобно да убија.

Судија Милимир Лукић: Да ли је држао чланове групе у покорности и на који начин је то остваривао ако их је држао у покорности?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте понижавао је чланове, али не толико да кажем, да је он био толико сада међу нама, да нас је понижавао али је, није то било толико, једино је страх, опет кажем вам, нас све држао у томе и нисмо смели нити да се супротставимо, не само ја, него ни један члан.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте се ви дружили међусобно?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ретко. Нисмо се дружили међусобно, није нам дозвољавао то, није дао да излазимо нигде заједно у кафићима, да се налазимо ноћу негде, није дозвољавао да се скупимо нас пет-шест осталих чланова да се дружимо. То је стриктно забрањивао и нон-стоп је говорио да може само он да каже ко ће с ким да се дружи и кад ћемо да изађемо, јер чим би се неко од нас скупио, нас двоје – троје он је одмах ујутро дошао и каже «шта сте ви разговарали, шта сте ме оговарали» и тако да је већ почео да нам набацује и онда смо избегавали и да се дружимо ми сви заједно.

Судија Милимир Лукић: Да ли је на неки начин манипулисао члановима групе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. То је било нон-стоп. Често је то радио, манипулисао са свима нама. Кад ја дођем у Шилерову улицу он седне пијемо кафу или сок и он ми каже види, каже, Милош Симовић је рекао за тебе Багзи да си «пичка», али немој ти знаш, то ћу ја да поразговарам са њиме. После тога следећи дан, значи, ја сам већ сада љут на Симовића и гледам шта ће Симовић да уради да би ја пренео пок. Душану Спасојевићу, мислим да му се осветим што је то он рекао за мене, а он оде код Милоша Симовића и каже Багзи је рекао за тебе да си ти главоња да не знаш да радиш, да си се уплашио око тога и тога, али ја ћу да поразговарам са њим. И тако је међу нама правио неку одбојност да ми нисмо смели међусобно остали чланови да се поверимо један другом шта нас мучи, јер смо се бојали фактички један од другог шта ћу ја да кажем за некога и шта ћу да кажем, јер сам знао да ће тај да пренесе пок. Душану.

Судија Милимир Лукић: Да ли је Душан Спасојевић покојни вама преносио и представљао да познаје одређене јавне личности више него што је то у стварности?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да тако је. Значи, то је знао да увеличава. Био је у стању ако се нађе са неким човеком једанпут значи без везе, да вас сада види негде у кафићу, или да седне са неким на 5 минута и да га неко упозна, он је био у стању да увелича као да је он са вама био 100 пута и да вас познаје, значи то је био у стању да ради.

Судија Милимир Лукић: Е сад вас питам, како сте ви успевали да разликујете када он манипулише са вама а када не?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја сам видео у неким ситуацијама и када он тачно манипулише и када не. Знао сам да зна да увеличава ствари, значи видело се по њему, по његовим причама када је тачно лагао а када није. Ми смо то и знали остали чланови, али нисмо смели нити да реагујемо, нити када да му кажемо нешто.

Судија Милимир Лукић: Сада ту конкретно питам да ли сте ви тада веровали у тврдњу Душана Спасојевића да подршку за убиство премијера долази од господе Човића и Шешеља?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да то сам сигуран у то. И дан данас тврдим, одговорно тврдим да тада те речи пок. Душана Спасојевића нису могле, јер таква ситуација која се задесила у то време, поготову на питање пок. Милета Луковића Кума зашто Човић не реагује. Значи тада није било никога присутног да би он могао себе да велича у тој ситуацији јер нико од осталих чланова нити је био присутан ту, нити је било разлога да би он величао ту ситуацију, јер била је таква ситуација да није било ни разлога, то се видела само немоћ тада у том тренутку.

Судија Милимир Лукић: Објасните и опишите са више детаља ваше одласке на Институт безбедности.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тај однос, значи...

Судија Милимир Лукић: Не однос, него одлазак на Институт безбедности са више детаља, са киме идете, како улазите, да ли вас неко тамо легитимише, шта радите тамо, колико времена проводите, с ким боравите, где седите и све остало?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Наш одлазак на Институт за безбедност је до 2001. године био више пута, од 2000 године од 5 октобра до 2001. године више пута је био. Ја сам лично одлазио неких 5 или 6 пута у то сам сигуран. Увек сам одлазио са пок. Душаном Спасојевићем и Милетом Луковићем Кумом. Некад смо одлазили сами,

некада са обезбеђењем које је водио пок. Душан Спасојевић. То обезбеђење никад није улазило на Институт, осајало је увек на капији паркирано а ми смо улазили код Легије. Искључиво смо се налазили са Легијом и тада када је Брацановић био да му поклони Душану прстење. С никим другим се нисмо налазили. Нико нас на капији није нити легитимисао, никад нам није тражио ни личне карте, ништа, увек су нас пустали јер је Легија знао да ми долазимо. Једини су разлози били, разговори које је пок. Душан обављао са пок. Душаном Спасојевићем око тог 5 октобра па касније договори, шта су они разговарали, значи само су то били разговори због чега смо ми били, ако има неку поруку да пренесе Милорад Улемек Душану. Једини је био разлог тај одлазак, и налазили смо се, то је једна барака, колико се ја сећам, Институт за безбедност у једној великој канцеларији, ту сам ја седео, ту је Легија долазио и ту су били остали припадници.

Судија Милимир Лукић: Остали припадници, који?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па остали неки су стајали код врата, значи баш се сећам у то време када је, баш је дошао Рамбо и Легија се поздравио, не Легија Миле Луковић се поздравио са њиме, тада ја га нисам знао уопште, поздравио се са њиме горе на Институту за безбедност и причали су, и пок. Миле Луковић је рекао да је то Рамбо.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте ви код тих разговора били непосредно присутни?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Некада јесам, некада сам стајао код врата, неки пут нисам, значи не могу да кажем да сам био стално присутан тим разговорима.

Судија Милимир Лукић: Када сте били присутни, можете ли сада да нам пренесете детаље разговора тада када сте били присутни?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па значи ја сам можда једно два разговора био присутан у тој канцеларији када су седели. Причало се о необавезним темама, причало се, њих двоје су причали пок. Душан Спасојевић и Милорад Улемек Легија шта ће да раде са овим, шта се дешава код полиције, шта ће полиција да ради, значи биле су те теме необавезне неке, али шта се дешава у полицији и ко је постављен у полицији, значи обично се о томе разговарало оно када сам ја био присутан.

Судија Милимир Лукић: Објасните, ви сте причали о томе, али објасните комплетну хронологију контаката са окр. Бранком

Безаревићем када је и како дошло први пут до контаката и све остало везано за контакте са њим?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Бранка Безаревића сам упознао преко Зорана Вукојевића покојног сведока сарадника, први контакти моји са њиме су били у вези Буха Љубише јер је тада Вукојевић разговарао са Бранком и била је тема значи да се Буха Љубиша тражи, да се нуди новац за њега, да се даје награда и онда је пок. Вукојевић разговарао са њиме на ту тему о Буха Љубиши и он је то пренео пок. Душану Спасојевићу и Душан Спасојевић је рекао да идем и ја да чујем, да видим шта овај прича, мада га овај зна али да му не верује много. У том тренутку као да је спреман на све, да воли много паре, и да можда лаже тачно око тога и ја сам отишао. Први мој контакт је био тачно на железничкој станици у ауту једном малом, ја и Вукојевић смо се ту нашли са њиме и ја тада нисам ни разговарао ништа са њим, само је Вукојевић причао са њиме, они су причали о Чумету како шта, он је рекао да ће да види да помогне, да заради који динар. Вукојевић му је рекао можеш да зарадиш који динар и онда смо се ми већ други, трећи контакт већ смо се налазили, али први, наши контакти се искључиво воде око Чумета и онда је он нама давао информације да је Буха Љубиша дошао у Београд, да се налази у Зуцама негде у некој полицијској, као у Зуцама, да је сигуран у то и да је Буха Љубиша тамо и да даје неке изјаве у вези нас. Ја и Вукојевић смо пренели то пок. Душану Спасојевићу. Пок. Душан Спасојевић је назвао Легију телефоном и рекао му је да имамо информацију да је Чуме у Зуцама, Легија је рекао да нема ту информацију, да није сигуран и да ће да провери то. И увече је Легија назвао пок. Душана Спасојевића и рекао му је да је организовао то да види да проверимо, да не зна ни он тачно шта је али да ће да нађе човека који ће да нас одведе тамо и да проверимо тачно шта се дешава ту. Душан нам је рекао да ћемо се наћи са, то је, он је тад у то време био, колико се сећам, нисам сигуран, али то је Веселин Лечић да ће нас он сачекати на Авали негде са службеним џипом, да ми одемо тамо ја и Милош Симовић, да одемо тамо да ће...

Председник већа: Је ли то припадник Министарства унутрашњих послова?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је, Веселин Лечин.

Председник већа: Је ли он био тада...

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Он је био у Јединици за специјалне операције. Да ће Веселин Лечић да нас сачека тамо и да ће он да нас спроведе да одемо да погледамо шта се дешава. Ми смо то и

урадили. Ја и Симовић смо отишли са малим аутомобилом једним испод Авале код оног ресторана. Он је био у ципу ту, сели смо код њега и отишли смо тамо. Он нам је показивао те објекте полицијске шта има, како. Међутим видело се да се ништа ту не дешава да нема светла, да нема никога и даље ништа нисмо ни радили. Даље, моје контакте са Бранком Безаревићем се настављају и почињу разговори моји и око убиства пок. премијера и тако сам и даље одржавао контакте са њим.

Судија Милимир Лукић: Како то долази до разговора везано за његову улогу и убиство премијера? На чију иницијативу и како је све то дошло? Опишите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи то долази на иницијативу пок. сведока сарадника Вукојевића. Он је пренео поруку пок. Душану да слободно може са Бранком да се разговара о томе, да је спреман да уради то и на иницијативу пок. Душана Спасојевића ја одлазим на разговор код Бранка, налазим се са њим и пок. Вукојевићем у кафић и отворено му говорим о чему се ради, шта смо решили да убијемо пок. премијера, значи није било ништа око да се прича са њиме, да ја испитам, да видим како ће он да реагује. Да ли је пок. Вукојевић њега припремао нешто пре него што, ја то не знам, али ја сам, мој први разговор што се тиче убиства пок. премијера је био директан, ништа са њим нисам ишао око, рекао сам му да смо решили да убијемо пок. премијера, да нама треба информација, да нам да где се премијер креће, да ће добити 50.000 евра како је мени рекао пок. Душан Спасојевић. Он је на то пристао и то је био први наш разговор са њим.

Судија Милимир Лукић: Након тога колико сте ви још разговора обавили везано за убиство премијера?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам обавио доста разговора. Ми смо се сваки дан чули. Ја сам се и налазио поново са њиме у том кафићу на пиће и када сам му предао телефон па смо се опет нашли у том кафићу, разговарали смо на ту тему али телефонских разговора сам доста обавио, преко 40, 50 нисам сигуран.

Судија Милимир Лукић: Ко је све био у контакту са Безаревићем? Да ли ви или још неко од чланова групе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам био у контакту све до покушаја атентата код Хале «Лимес» тог дана и после тога преузима Милош Симовић даље контакте са њиме и он је био у вези телефонској са Бранком.

Судија Милимир Лукић: Да ли је он ступио у контакт са њиме на основу овлашћења неког или је то сам урадио, мислим на Милоша Симовића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не то је наређење издао пок. Душан Спасојевић. Рекао је да ја више нећу да се чујем, мада је Бранко инсистирао да се ја и даље чујем са њиме, али рекао је Вукојевићу да пренесе Бранку да се сада други човек да чује и онда је то преузео Милош Симовић.

Судија Милимир Лукић: Кажете да сте имали три телефона код себе, и да ли сам ја добро чуо јуче да је један од та три телефона, причам за догађај код Хале «Лимес» био и уствари специјал са Бранком Безаревићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Судија Милимир Лукић: Је ли тако било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако.

Судија Милимир Лукић: Значи функцију сва та три телефона која имате у том тренутку код себе? Кажете да имате три телефона је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је. Три телефона сам имао. Један телефон је био, како да га назовем, легалан телефон, мој лично који сам користио, звао кући, звао пријатеље кога сам имао. Други телефон је био како смо звали специјала, тај телефон је био искључиво је комуницирао са Бранком. Једино су та два телефона комуницирали међусобно и трећи телефон ми је такође био специјала која је била повезана са осталим припадницима једна са Душаном Крсмановићем, једна, значи нас осталих који смо комуницирали нас шест, седам телефона. Значи то су та три телефона која су била код мене.

Судија Милимир Лукић: Кажете да је код Хале «Лимес» план за убиство премијера кренуо наопако онда када сте се ви уплашили, јер сте видели прашину позади вас. Можете ли ви то да објасните како сте се уплашили и шта би се десило да се нисте уплашили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тачно тако. Једино је кренуло, атентат би био сигурно изведен да се ја нисам уплашио у том тренутку и да нисам померио камион мало удесно. Први разлог због чега

је то дошло до те прашине, због чега сам видео то је једини разлог јер ја као што сам рекао нисам уопште заочио него сам из те брзине убацио у најмању брзину коју сам могао у том тренутку да убацим камион и камион је нагло укочио. Возач који је ишао иза мене није ни могао да примети да ја кочим јер нису радила штоп светла када нисам користио и у том тренутку сам видео у тетровизор да није постојала шанса да тај возач који је возио БМВ са пок. премијером, касније сам то сазнао, да се ја нисам склонио да би ударио у мене, то је било неизводљиво значи да он заочи, да прође. Ја сам једино из тог страха скренуо камион, да нисам то урадио тај аутомобил би ударио одпозади у мене.

Судија Милимир Лукић: Када и у ком тренутку ви лично пристајете да учествујете у убиству премијера и шта је мотив да ви то радите?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи када је донео одлуку пок. Душан, тада и ја пристајем и нормално чекам наређења која ће да изда сваком од нас, а мотив једини је био, мада сви ми остали чланови нешто смо и хтели да коментаришемо, имали смо нешто да је то сулуда идеја од Милорада Улемека Легије коју је донео, али нико од нас није смео нити да нешто каже за то због чега се Душан Спасојевић сложио са Легијом да се убије пок. премијер, а мотив једини је кажем вам, наш страх за хапшење како нам је Душан говорио и Легија да нам се приближава хапшење, ето то је био једини мотив нас као да би се спасили од свега тога и да би се спасили хапшења...

Судија Милимир Лукић: Питам лично ваш мотив?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: А мој мотив? Да вам кажем, ја мој мотив нисам видео у томе да би мени спас био да ја убијем пок. премијера да би се спасио са тим, значи што се тиче хапшења тог.

Судија Милимир Лукић: Који је мотив био?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па мотив је био лично извршење наређења пок. Душана Спасојевића.

Судија Милимир Лукић: У тренутку када сте се уплашили где се налазе остали чланови групе на којим местима и да ли видите камион Милоша Симовића, то сте јуче нешто причали о томе.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Остали чланови, значи као што сам вам рекао...

Судија Милимир Лукић: Пошто кажете да је детаљно било испланирано све, да ли ви знате у том тренутку, значи кад сте се уплашили, где се они налазе на којим местима.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да детаљно је било испланирано као што сам рекао и пре него што сам кренуо сам добио позив Душана Крсмановића да је пок. премијер кренуо. Ми смо били у контакту стално и са Милетом Луковићем, значи ми смо знали да се он налази на том положају на песку, да се налазе са њим Сретко Калинић, Звездан Јовановић, Жељко Тојага и Стетко Калинич, значи ми смо знали да су они били на тим положајима јер смо се чули телефоном сваких два до три минута, јер смо ми још од 8 сати изашли на терен и поставили смо се, ко је свако имао свој задатак. Поред мене је био како сам рекао Милош Симовић, стајали смо ту на паркингу пешке и са Миланом Јуришићем. Он је стајао, значи нас троје смо стајали а Дуле Крсмановић је био код Руда и он је лично мени требао да јави када прође колона покојног премијера, а што се тиче Милана Јуришића, рекао сам вам он је стајао са нама. За Нинослава Костантиновића не знам тада у том тренутку која је била његова функција и који је био његов задатак.

Судија Милимир Лукић: Шта је требало конкретно да ви урадите након убиства премијера код Хале «Лимес»?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Након убиства пок. премијера код Хале «Лимес» мој задатак је био да, пошто сам у камиону пре тога ставио кантицу са бензином, неких 3 литра или 5 бензина је било, не сећам се, мој задатак је био да полијем камионску кабину са бензином, такође и Милош Симовић да полије, сваки камион од нас је имао то, и да изађемо, истрчим и запалим то и да изађем из камиона и да пређем у аутомобил «Голф Г3» који је возио Милан Јуришић.

Судија Милимир Лукић: Ви јуче рекосте да сте имали код себе папир са бројевима, рукавице и 11.000 евра, за кантицу ништа нисте рекли?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Вероватно сам прескочио. Тачно, нисам рекао за кантицу, али кантицу сам имао са бензином, значи у Мерцедесу је стајала позади.

Судија Милимир Лукић: Шта ће вам 11.000 евра у том тренутку?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па значи то је мојих 11.000 евра, које сам, продао сам био аутомобил, тада сам возио Мерцедес са округлим фаровима и пре тога сам га продао.

Судија Милимир Лукић: Да ли је Саша Пејаковић знао за постојање одлуке да се убије премијер Ђинђић и да ли је знао за лица која су у томе учествовала?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, Пејаковић Саша није знао.

Судија Милимир Лукић: Одакле вам је то познато?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То ми је познато из разлога јер је пок. Душан рекао да се пред њим ништа не прича, нити је разговарао све време док сам ја боравио у стану са пок. Спасојевићем и са Пејаковићем, нити је знао, нити је смело да се прича, или ја да причам пред Пејаковићем нити за пушку, нити даље шта се дешава.

Судија Милимир Лукић: У ком монту Саша Пејаковић сазнаје догађај везано за убиство премијера?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи по мени Саша Пејаковић од оног момента када су изашле слике већ на телевизији да смо ми означени као убице пок. премијера, мада ја нећу да грешим душу, вероватно је он и предпостављао нешто да се дешава, али да је имао директна сазнања од нас то није, а од оног тренутка када је видео слике да су изашле на телевизији вероватно је предпоставио да смо ми умешани у убиство.

Судија Милимир Лукић: Шта је разлог да ухвати паника Душана Спасојевића након атентата када кажете да су постојали детаљни планови А, Б, Ц о којима сте јуче причали. Шта је разлог за ту панику, коју сте причали исто јуче?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Једини разлог за то је увођење ванредног стања. Значи ништа друго њега не би ухватило, нити паника, нити ништа да је остало нормално, да се није увело ванредно стање, у том тренутку сигурно би кренули на реализацију да је полиција радила нормално, да је почела неког од нас да хапси као пре тога што је радила неки пут, да дође да ухапси, да одведе на информативни разговор, значи он би и даље кренуо на то, показивао би моћ и даље, или би убио Чедомира Јовановића, или Бебу Поповића, или би прешли на

нове планове А, Б, Ц, али значи једини тај страх и паника која га је ухватила то је увођење ванредног стања.

Судија Милимир Лукић: Добро. Да ли ви знате или вам је познато ко је требао да изврши те планове А, Б, Ц, о којима сте причали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Те планове А, Б, Ц је рекао он да то од нас нико неће да ради, да ће то да раде људи из ЈСО.

Судија Милимир Лукић: Хвала ја више немам питања.

Председник већа: Можете ли да нам кажете какве сте ви лично имали користи од кривичних дела која је вршила група Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Имао сам материјалне користи. Узимао сам новац од отмица, од дроге никада нисам узимао паре нити сам узео икада и један динар од дроге. Једини мој мотив је корист коју сам имао то је од отмица.

Председник већа: Да ли су и други припадници добијали новац?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесу. Свако је од нас добијао новац.

Председник већа: Рекли сте да је у групи био главни Душан Спасојевић и Милан Луковић Кум. Мало пре када сте говорили о организацији атентата и томе, рекли сте сулуду идеју је донео Милорад Улемек. Да ли вам је познато да ли је икада првооптужени Улемек непосредно дао било какав задатак припадницима «земунског клана» а да сте ви чули?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Јесте.

Председник већа: Кажите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи директно је он руководио акцијом дизања «Дифенс Роуд» и издавао је наређење ко ће да ради у том тренутку, шта да урадимо, ко ће где да буде, ко ће да погаси светло у предузећу, значи то је директно он издавао и директно наређење које је он издао тачније донео одлуку преко Душана Спасојевића да Душан Спасојевић нама изда даље наређење да се убије Баточанин.

Председник већа: Да се убије?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Баточанин.

Председник већа: Качите ми где је то наређење дао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па то је значи тачније, не Баточанин него Шкрба, ја сам рекао пошто је Баточанин био, то је Милорад Улемек Легија дошао у Шилерову улицу, рекао је пок. Душану Спасојевићу да је направио комбинацију да убије Буха Љубишу да иде сада на састанак да се нађе са Ратом у Босни, да се договори тачно са њим како ће и шта да уради и да је направио комбинацију са њиме да ће он да убије Буха Љубишу у Босни а ми да убијемо Шкрбу овде у Београду.

Председник већа: Јесу ли тада били присутни сви чланови групе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када је Милорад Улемек Легија дошао први пут да крене на састанак, када је узео аутомобиле поново од пок. Душана Спасојевића, тачније блиндираног БМВ путничког, тада је исто узео полицијске таблице и кренуо да се нађе са Ратом за Босну, тада нису били остали припадници «Земунског клана» а касније када је направио договор са њиме све тачно како и шта да се уради, онда су били остали припадници Милош Симовић, ја и Миле Луковић покојни. И тада је рекао да је направио договор са њиме.

Председник већа: Да ли се дешавало да првооптужени Улемек критикује припаднике групе поред Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, није. Није над никада, према његовим људима јесте.

Председник већа: Ја питам за «Земунски клан».

Сведок сарадник Дејан Миленковић: За «Земунски клан» није, значи никад се Милорад Улемек није драо на нас.

Председник већа: Имам још једно питање за вас ако можете да објасните. Да ли ви разликујете кад неко каже «атентат» и кад каже «убиство»? Ако знате разлику онда је изнесите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја једино могу да кажем што се тиче убиства пок. премијера да ово није обично убиство, као код ових осталих убистава које смо ми извршили, да је то политичко убиство

и да не може да се упореди са осталим убиствима јер знам разлоге који су били за остала убиства криминалаца. То је била конкуренција због дроге или због неке друге користи и да не може да се упореди са осталим убиствима пок. премијера, јер је ово политичко убиство.

Председник већа: Јесте ли то знали у тренутку када сте доносили одлуку, је ли тако рекао Душан Спасојевић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па значи тада на ту тему нисмо причали о томе да је ово убиство овако, ово овако, значи нисмо водили разговоре на ту тему.

Председник већа: Добро. Хвала. Реч има члан већа судија Радмила Драгичевић Дичић.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Ви сте описали мало пре Душана Спасојевића. Како би себе описали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па себе би описао да сам човек који сам летео, да сам мислио све што лети да се једе, који је мислио да може лако да дође до новца, да заради без муке, без труда, значи не бих себе уопште правдао, лакомислен сам, значи нисам довољно размишљао и сматрам себе да нисам довољно уопште био паметан у тој ситуацији.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Кажите ми сад везано за те информације које сте нам дали везано за људе који су долазили и шта су чинили, ваша сазнања. Мене интересује сад мало та хијерархија у групи, односно клану већ како се зове, који сте ви били по реду у тој хијерархији, који су чланови групе били важнији да су учествовали у договорима и евентуалном доношењу одлука и где сте ви ту били у тој хијерархији?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи као што сам рекао, као што се зна први у хијерархији је био пок. Душан Спасојевић, једини је он давао наређења. Слободно може да се каже да иза њега, значи не говорим о Милету Луковићу Куму, иза њега може да се каже да је био Милош Симовић који је добијао наређења од пок. Душана Спасојевића и нама осталим члановима издавао та наређења ко ће шта да ради, где ће ко да стоји, ко ће какву улогу да има и ја могу себе да сматрам да сам био равноправан са свим осталим члановима Земунског клана. То је значи Влада Милосављевић, Нинослав Костантиновић, Милан Јуришић, значи ...

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Значи да нисте ви давали наређења никоме?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не никада.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Преносили наређења?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не никада нисам издавао наређења.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Јесте ли имали неки да га назовемо «трансфер» од Чумета ка Спасојевићу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па трансфер?

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Да, како сте јуче причали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја...

Председник већа: Колегиница хоће да каже да сте прво били код Љубише Бухе па онда код...

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тачно је тако. Тачно.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Да ли сте тај ваш прелазак да ли се сматрао да сад ви као важан Чуметов човек долазите код Спасојевића или сте прешли на неки нижи ранг. Разумете?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па не нисам, не може тако да се сматра да сам ја одједанпут прешао код Душана Спасојевића у Земунски клан...

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Не морате да понављате. Значи све оно што сте јуче казали. То ме интересује кад причате о својим сазнањима произилази да је Спасојевић са вама често разговарао о неким стварима које имају неки степен важности и поверљивости, па врло често испада да сте само вас двојица причали, да је ту можда био неко од браће Симовић, који су у бекству, интересује ме сад та хијерархија везана за степен поверења што је он тако са вама причао, да ли је тако причао и са другима, разумете ме, то да објасните.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи не само да је са мном причао него и са осталим члановима који се налазе у Шилеровој у том тренутку, он је исто тако причао са њима, да ли је то био Влада

Милосављевић Будала или сам се налазио ја, он је значи тако са свима причао, он није имао тајни од нас да каже ово је тајна јер је знао да од нас нико не сме нити да каже нити да изда, али нисам се само ја налазио у том тренутку. Због чега сам ја можда мало упознат са неким већим стварима и као што је мене Душан слао да идем у Пулу, да се налазим са Легијом, да одлазим кући код њега, то је једини разлог, јер он је видео да није могао да шаље Владу Будалу или Милоша Симовића да их шаље јер они нису знали да разговарају нормалним тоном, као кад би се неко нашао са неким, они су знали а брате уби, а шта каже брате, ето то је био њихов речник. Значи вероватно је и то моје значи, ја сам се понашао нормално у тим тренуцима па сам више имао неких контаката са неким другим људима. А што се тиче у Шилеровој улици није он само са мном разговарао, него то и са осталим припадницима и то што је говорио мени, говорио је и Душану Крсмановићу када Душан Крсмановић дође у Шилерову или са...

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Јуче када сте причали за господина Човића, стекла сам утисак да није било пуно људи ту када је он вама то причао, он је вама преносио своје сазнање о Легији, тако стерекли?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То су сви остали чланови знали, и Милош Симовић, и Аца Симовић, и Влада Милосављевић, сви су знали да је Човић рекао Легији да га он подржава, нисам само то ја знао, него и остали припадници. Зато што смо то разговарали у стану и у Шилеровој улици, где смо се све налазили, сви су они били ту присутни, сад да ли хвалио Никослав Костадиновић тог дана па дође сутра дан са Јуришићем али значи он је нама причао, не само мени него и осталим припадницима.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Кажите ми да ли сте ви некад присуствовали разговорима између Душана Спасојевића и Чедомира Јовановића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи, једино тај пут сам присуствовао, тачније кад су се свађали, ја сам био удаљен од њих неких 10 до 15 метара, то је двориште било, запротест ЈСО.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: А неким другим разговорима?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не нисам присуствовао између пок. Душана и Чедомира Јовановића нисам.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Све што знате о Чедомиру Јовановићу знате из приче чије?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па што знам, значи то је да знам из приче пок. Душана Спасојевића али ја сам се виђао са Чедомиром Јовановићем и разговарао са њиме поводом другим, и када је долазио у Сурчин и када са седео са њиме и када смо завршавали из својих личних разлога.

Председник већа: Не само да сте посредно знали него сте га и виђали је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, тако је.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Кажите ми везано за финансирање здања у Шилеровој улици, како је финансирано да ли знате?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је све Душан покојни финансирао, улагао је у Шилерову улицу, у тај Тржни центар који се налазио испред.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Од ког новца?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је све било од криминала.

Судија Радмила Драгичевић Дичић: Да ли знате где се крио Легија, имали сте неке контакте са члановима његове породице.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Задњи дан, значи до оног дана када је Легија послао поруку да ће он да напусти тај стан када су изашле наше слике он је био у стану на Новом Београду, после тога никаква сазнања више нисам имао нити смо имали контакте са њим.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи не знате где се крио?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Немате. Нисте имали информацију?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли знате, да ли је Спасојевић радио као сарадник Државне или Војне безбедности?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Никада покојни Душан није био сарадник Државне безбедности. Једино коме је помагао, али ни тада није био сарадник полиције, то је био Слободану Пајину али му је приватно давао та нека сазнања, да би Пајин као имао неки успех. Никад он није био сарадник ни Државне ни Војне безбедности.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли имао неке легитимације, нешто?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не. Никада.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми, јуче сте спомињали неке договоре око вашег, ваше предаје, па сте рекли онако то некако мало кратко казали, да је требало нешто да причате, да су вас наговарали да причате за Чеду и Бебу, је л' тако?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. Тако је.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта је требало да причате? Јесу вам рекли шта конкртно садржину?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не, само је рекла Биљана Кајганић да ће она да дође код мене, да ме снсима на касету и да сес договоримо шта ћу ја тачно да причам за Чедомира Јовановића и за Бебу Поповића. Ја сам јој рекао да нема потребе да долази код мене у Грчку, да није паметно, и нисмо се договорили у вези тога.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А јесу вам рекли шта треба да причате?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Рекла ми је Биљана Кајганић, да онако, значи не директно у том стилу, него када будем долазио код тих људи који ће да ме преузму овде у Београду мимо полиције, да причам за Чеду и Бебу да су они умешани у убиство покојног премијера.

Председник већа: Извињавам се. Да ли је неко са вама водио разговор да причате нешто о већу које суди овај предмет?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Значи, што се тиче тога. Значи о господину Марку Кљајевићу је било речи. Биљана

Кајганић је водила са многим то, али то није, то је већ сам се предао тада у Грчкој у затвору. Она је инсистирала за господина Марка Кљајевића, за његовог брата, како ја, где смо се налазили, шта смо радили. Значи то је била као да смо били...

Председник већа: 01:32:00.1 ?

Сведок-Сарадник Дејан Миленковић: Не. Никад.

Председник већа: ?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да, да. Тако је. Да.

Председник већа: Хоћете да објасните тај ваш разговор са вашим бившим браниоцем, око тога, око већа, чланова већа судије Марка Кљајевића? Изволте изнесите то мало детаљније.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да, то је Биљана Кајганић тражила и инсистирала на томе да ја њој причам како је био, ко је био од нас у Трговинском суду, шта смо причали са Марком Кљајевићем председником већа који је био, шта смо радили са његовим братом. Ја сам рекао Биљана. Ја не знам стварно шта да ти кажем, када не познајем ни Горана Кљајевића, ни његовог брата. Ми јесмо одлазили Чуме је слао неке људе у Трговински суд тамо, покојног Милетас Луковића – Кума и Владу Милисављевића да оду, али ја стварно нити сам икада видео ни Горана. Али ајде Дејане, ајде. Добро Дејане договоримо се о томе. Значи она је инсистирала на томе да проба као од мене да извуче нешто да ја могу да причам, да ли знам или да ме она наговара да причам против Марка Кљајевића председника већа. Значи, али ја нисам могао ништа да јој кажем када стварно ја иза тога и дан данас стојим. Ја никада нисам видео, нити сам имао контакте са председником већа који је био.

Председник већа: Јесте објаснили да је Буха Љубиша слао те људе око регистрације своје фирме? Не ништа друго.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. Ништа, ништа више. То је само због фирме су они ишли тамо да убрзају тај процес јер требало је неко време ваљда је прошло пар дана и да би он убрзао то око фирме.

Председник већа: Добро.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Рекли сте јуче. Чини ми се нисте до сада спомињали за ово оружје из ОУП-а Стари град. То сте

јуче први пут поменули? Па ми није нешто јасно у вези тога. хоћете то мало детаљније да нам испричате. Ко је све био, ко зна, како то?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Што се тиче тог оружја. Значи ја сам испричао оно, која моја сазнања. Ја тог дана када сам натоварио у Скупштини града то оружје, нисам ни знао.

Председник већа: Ко вам је рекао да натоварите?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Буха Љубиша. Буха Љубиша ме назвао, да само узмем један велики комби, да дођем у Скупштину града. објаснио ми је како, којом улицом пошто је једна улица слепа кад дођем ту. Значи, ја сам урадио то по наређењу Буха Љубише. Отишао сам стао сам испред улазних врата. То су, одмах сам паркирао близу има и степениште оно, ту сам паркирао комби. Рекао ми је да ће ме он чекати са Чедомиром Јовановићем, да то само оружје натоварим и да га одвезем. Значи то сам ја и урадио Чедомир Јовановић, Буха Љубиша и ја и још значи неких двоје троје људи. То су ти који су били тада у обезбеђењу Чедомира Јовановића и они су нам помогли два три пута. Од њих је неко уносио по пет шест калашњикова.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли био још неко ту присутан, осим Бухе, Чеде и тих људи из Чединог обезбеђења?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не само ти људи који су били у његовом обезбеђењу Чедомира Јовановића. Ја друге људе нисам видео.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А где је било оружје?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Оружје је било у ходнику одма, значи како се уђе у Скупштину града.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А где, на првом спрату, одмах?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Одма, одма. Значи то није спрат. Пење се уз степениште горе и поред врата наслагано. То је ходник један.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Знам, знам. На главном улазу је л`?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па то је споредни улаз. Није то главни улаз. Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. И где сте после однели то оружје?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Значи, када смо натоварили тада је већ мрак почео да пада. Буха Љубиша је рекао да сада га не возимо у Сурчин због контроле, због полиције, да ће он да иде колима испред мене и само да свратимо на Звездари онде пошто нама је као то ближе код Драгослава Космајца Чуметовог другара и да то оставимо оружје у гаражи.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како је било упаковано то оружје?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: То оружје је било упаковано. Значи снајпери су били замотани. Тачније оптике оне су биле замотане у неку зелену, неку капу футроле. Зоље су биле неке запаковане у наилонским кесама, тим фолијама. Биле су нове. Калашњикови су били са ременицима сви. Било је рапова који са. Рапова од калашњикова. Било је сандука са муницијом за тетејце пиштоље. Били су тетејци неки. Значи, али је било. Значи није било у неким сандуцима. Оружје није било, него је само било муниција је била у сандуцима.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је л' оружје било умотано у нешто?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не. Оружје није било умотано ничим. Значи овако је било оружје.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи свако је могао да види да износите оружје?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. Свако је могао да види, да смо ми то, значи ти људи сад, да ли је у Скупштини још неко од других људи био у ходнику, стајао тамо ја то нисам видео.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. И шта вам је рекао Чедомир Јовановић? Шта сте рекли?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Ништа ја с њиме нисам разговарао тада.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Рекли сте јуче нешто...

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да, да. Значи ја тада приликом тогас ништа нисам разговарао са њиме, само када смо сто оружје после пребацили из од Космајца у Сурчин. Буха Љубиша је рекао да му је реко Чедомир Јовановић, да то оружје обавезно морамо да избришемо, да не би полиција нашла, да је из пошто му је рекао да је то из Старог града, и да обавезно обрусим те бројеве. И онда ми је он рекао то оружје које будеш користио ти види закопај сада, а ово што будеш извадио узми обруси обавезно брусилицом. Што сам ја и урадио то.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То каже Љубиша Буха?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То јуче нисам схватила. Да ли је то вам рекао господин Чедомир Јовановић или вам је Буха пренео да је он рекао је л`?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А што да се обруси. Да се не види да је из Старог града је л`.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па да се не види да је из Старог града, је л` имају бројеви на пет шест места. Сваки калашњиков има бројеве.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јуче сте исто нешто споменули да ће се користити је ли ће се користити за нека дела. Шта сте јуче сте нешто рекли колико се сећам. Немам транскрипт. Није овде. не могу сада да нађем где је.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па јесам. Рекао сам. Значи то и јесте ми смо користили то оружје за убиства. То оружје је све коришћено за убиства. Значи од тада од 5.октобра сво оружје до задњих убистава до 2002 године када смо учествовали у убиству Јована, Гуђана покојног Цунера. Значи то оружје је коришћено за убиства.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро видећемо у транскрипима. Ја сам стекла утисак, да је вама пренето јуче, да је Чедомир Јовановић рекао да је њему Чедо рекао да обавезно то оружје

морамо са тог оружја да обришемо бројеве, да не би полиција знала које користимо у отмици у убиству. Да обавезно са оружја избришемо бројеве, што сам ја и урадио.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је л' вам то рекао тако Љубиша Буха?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Тако је. Да. Да не би полиција провалила . Значи мени Чедомир није лично он рекао да обришем то, него је мени рекао Буха Љубиша, да то оружје обавезно избришем бројеве, да полиција не би могла да нађе када користимо за убиства, за отмице, за чега нам треба.

Председник већа: Добро. Јесте ви јуче рекли да је нешто, да сте нешто од тога оружја откопавали после? Ово што је било закопано тамо код Повића?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Значи да. Откопано је када смо кренули код Повића. Једна количина је закопана тамо што сам објаснио у тој кући, а неких десет калашњикова је остало откопано који су били пребачени у гаражама, у аудијима који се налазе.

Председник већа: И то сте користили после за извршење кривичних дела.

Судија Радмила-Драгичевић-Дичић: Кажите ми још зашто је Драгољуб Милановић долазио у Шилерову?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Он је долазио седео је ту. долазио је више пута. Долазио седео ту, а да му покојни Душан Спасојевић помогне у вези оног суђења што је он имао, ако може да му помогне због те робије колико је био осуђен, па да види ако може преко Душана да му заврши. И чак је тражио од Душана да му, да види ако може то да се одложи некако, да се скине то како. Главни разлог је био због тога.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А како да му помогне? Не знате.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па зато што је он мислио. Значи Душан је тада и ради сређивао је и он и реко Буха Љубише. Сређивали су . Било би неко буде осуђен годину дана две, па онда се

укине то. Значи могли су да раде то и да помогну или да одложе или да укину издржавање казне.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А како су то радили?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па ја сад не знам тачно пошто нисам никада радио то, али знам да смо имали људе или преко доктора преко лекарских уверења па преко неког ванрасправног већа. Углавном су радили.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала.

Председник већа: За реч се јавља судија Милимир Лукић. Има додатна питања.

Судија Милимир Лукић: Само кратка два питања. Да нам објасните шта је било са тим оружјем које је закопано. Ево колегиница што је питала сада?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: То оружје које је закопано. Ја сада не знам шта су урадили са њиме. Остало је закопано тамо у тој кући, поред те куће у шуми где је Повић живео тачније где је његова сестра.

Судија Милимир Лукић: Да ли је неко од државних органа разговарао са вама везано за то.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте након Мељака остварили контакт са неким од чланова групе који су у бекству?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не, никада.

Судија Милимир Лукић: Хвала.

Председник већа: Ево овако. Пошто сте јуче када сте излагали причали о оној пушци коју сте узели тамо код Института за мајку и дете и донели у стан десетку, где је видео Звездан Јовановић. Можете да нам опишете како та пушка изгледа?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Могу. Пушка је по мом сећању, колико се ја сећам црне боје са браон кундаком. Имала је оптику. На њој се налазила оптика, са стране је било као од прилике

пушка М-48, јер знам како то изгледа, да се репетира и да се убацује метак.

Председник већа: Је ли била и муниција поред те пушке?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. Била је у кутијици заједно када сам донео налазила се и муниција у тој кутијици.

Председник већа: Бисте ли могли да је препознате, да вам се покаже фотографија?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па пробаћу.

Председник већа: Хоћете Никола да покажете из истраге фотографије, из албума. Само да констатујемо из којег албума фотографија показујемо ту слику.

Констатујем да се сведоку-сараднику Дејану Миленковићу показује фотодокументација пронађено оружје у делу ограђеног запушеног травнатог простора ближе центру у улици Булевар Лењина улице Шпанских бораца. Хоћете прићи. одложићемо приказивање фотографије након паузе. Само да вам кажем овим смо исцрпили питања чланова већа, евентуално ако се нешто још уз пут појави. Сада ћемо одредити једну паузу ради одмора свих присутних и сведока-сарадника у трајању од 30 минута и да знате да планирам да у понедељак држимо наставак седнице. Моћи ћете јер не можете имати седницу у Врховном суду док ја не дам одобрење за одлазак оптуженог Улемека тамо, па ће те добити други термин за ту седницу.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора.

Пауза ће трајати 30 минута.

Председник већа: Наставак главног претреса у 12 сати и 20 минута.

Настављамо главни претрес саслушањем сведока сарадника Дејана Миленковића. Нека приступи сведок-сарадник Дејан Миленковић. Молим нашег сарадника судског, да пређе за пројектор и да пошто смо у паузи нашли пушку. Добро Дејане мало пре смо разговарали, описали сте пушку о којој сте говорили да сте узели од овога Салмана и показивали је у стану 10 куда је гледао звездан Јовановић. Показаћемо вам сада фотографије број 13 и 14.

Из извештаја о крим.техничком прегледу лица места од 23.03.2003 године Београд булевар Михајла Пупина 119 Булевар АВНОЈ-а 117.

Приказује се фотографија 13 и 14. Онда ће те се ви изјаснити. Дали се то ради о тој пушци коју сте донели тада и отворили торбу како сте рекли. Да погледате.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. То је та пушка коју сам ја донео у стан Звездану Јовановићу. А ово у кутијици што се налази то су меткићи који су били, који се налазе у тој кутијици.

Председник већа: Добро. Сигурни сте у ту изјаву?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да сигуран сам.

Председник већа: Добро. Покажите фотографију 14. Је л' то оптички нишан који је био на тој пушци?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Да и сећам се да је Звездан Јовановић горе окрећао овај нишан и штеловао када је гледао кроз оптику у стану.

Председник већа: Добро. Хвала. Вратите то Никола у документацију. Имала бих још једно питање да вам поставим. Пошто сте ви пред овим већем на нејавним седницама говорили два пута. Јуче је била јавна седница у присуству свих осталих учесника у поступку. Поменули сте неке од судија. Е сад мене интересује због заштите ауторитета суда и уопште правосуђа. Дали ви можете нама да кажете, пошто сте говорили да су сае спомињали. Имала сам више разговора на којима сам присуствовала где сте ви говорили. Спомињали сте неке људе из правосуђа и посебно судије београдског Окружног суда и Општинских судова. Дали детаљно објасните околности под којима су све поменуте судије имале контакте са Душаном Спасојевићем. Мислим. Не само на оне које сте јуче поменули, јер сте помињали и неке друге. Мислим на све до сада које сте помињали у својим сведочењима. И дали

вам је познато, да ли су судије знале чиме се бави Душан Спасојевић и да има своју ту организовану криминалну групу и колико често су долазили код вас, и да ли можете да нам препричате разговор тих људи који су долазили. Да ли то сте помињали само људе који су имали службени контакт за које сте знале да суде предмете појединим члановима земунског клана или сте то имали баш у виду онако појединачно да су они имали некаквих интереса од Душана Спасојевића? Изволте. Знате шта врло је то осетљиво питање и за суд. Ми радимо са странкама. Људи се труде да поштено зараде свој хлеб, да то поштено раде да се примењује Закон, а онда рећи генерално да јесте тако и тако. Онда дајте мало детаљније да видимо шта ви то знате? Изволте.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. Судије које сам споменуо...

Председник већа: Да.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Које су долазиле у Шилерову улицу. То сам рекао, то стојим иза тога. За остале судије које сам споменуо који се спомињу на Симић, Дилпарић и оне судије који су били само разговори вођени о њима, они никада нису били у Шилеровој улици. Теме су биле, значи типа, да неко од њих суди неком неки предмет, али то је био уобичајен разговор. Које су спомињане само њиховас имена. Значи они нису имали контакте. Моје је сазнање да нису имали са покојним Душаном Спасојевићем, сем ових које сам набројао, које је долазио у Шилерову улицу и судија који је долазио у Котобању код Буха Љубише. Значи то је што се тиче тих судија, а ове судије су само спомињане. Значи да суде неки предмет, да нешто раде али никакав контакт нису имали са нама, нити ја имам нека друга сазнања да бих могао да кажем о тим судијама, да су имале неке друге контакте или са Буха Љубишом или са покојним Душаном Спасојевићем.

Председник већа: И још нешто ме интересује. Да ли сте ви у време док сте били окривљени, док нисте имали статус сведока сарадника добили све транскрипте са исказима до сада саслушаних сведока-сарадника?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. Јесам. Све сам добио и сведока сарадника и свих учесника у кривичном поступку. Све сам транскрипте добио док сам се налазио у Централном затвору.

Председник већа: Да ли вам је познато да конкретног судију којег сте јуче поменули овде, да је он добио те паре за које сте ви говорили. зато што је требало нешто да ради, или је урадио или из неких других разлога?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не. Једини разлог који је добио те паре и који је тражио од покојног Душана јер сам ја био присутан када је супруга Тања донела те паре. Он је тражио да му то треба за дете, да пошаље на неку операцију на нешто пошто му је дете болесно. Значи само из тог разлога је тражио те паре и добио од покојног Душана.

Председник већа: Је л` знате да је вратио или није?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не. Не знам даље шта је он решавао с њим.

Председник већа: Добро. Ја више питања немам. Да ли има неко од чланова већа. Нема. Право на питање има и заменик Специјалног тужиоца, изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли убиство Председника Владе има било какве везе са подацима о хашким оптужницама?

Председник већа: Како мислите са хашким оптужницама? Да ли он зна хашке оптужнице.

Заменик Специјалног тужиоца: Да су некакви подаци о хашким оптуженицима дошли до њих а да то има везе са убиством?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: До нас такви подаци нису долазили. Међу члановима земунског клана, али је било приче о томе да. Тачније Душан је покојни рекао да Звездану Јовановићу када смо причали о тој теми, да покојни премијер и да ова Влада хоће да испоручују људе за Хаг патриоте који су се борили. То је било сервирано Звездану Јовановићу, да би он био сигуран да га тачније убеди убиство покојног премијера, али наш прави разлог за убиство сам навео. Али било је приче и о Хагу.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли вам је познато да се неко од оптужених евентуално налазио и био интересантан хашком суду?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не. Нико од нас нити се налазио, нити је икад, да је било приче међу нама члановима о Хагу, изузев када дође Звездан, само се тада причало.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли убиство Председника Владе има било каквез везе са предметом Ибарска магистрала?

Сведок-сарадник Дејан Миленковића: Да. Има и то је разлог као што сам навео разлог Ивана Стамболића, Ибарска магистрала, јер ја сам тада пред сва та дешавања и са Милорадом Улемеком одлазио, он је покушавао на све начине да проба, да заврши тај предмет у корист Рамба и још који се налазе у притвору. Ми смо одлазили. Ја и Легија смо одлазили у Јагодину да се он нађе са судијом који је водио тај предмет Ибарска магистрала, јер он тамо живи, и он је имао контакт, тачније не са тим судијом него са његовим пријатељем који ће да пренесе шта Легија тражи од њега и шта може то да се уради. Значи и Ибарска магистрала и све оно друго и Вук Драшковић, све је то утицало на убиство покојног премијера.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли убиство Председника Владе има било какве везе са предметима отмица?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. И то је значи и само, и отмице и убистава јер ми смо само о томе разговарали да ће Љубиша Буха да да информације полицији, и да даје већ информације полицији које је земунски клан починио, и што се тиче отмица и убистава.

Заменик Специјалног тужиоца: Рекли сте да је Спасојевић инсистирао да се убије Чедомир Јовановић јер је опасан? Да ли вам је дао објашњење због чега је он то опасан, због кога је опасан, у чему се та опасност састоји по Душана Спасојевића?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Не. Он нама није објаснио због чега је рекао да је Чедомир Јовановић опасан, само нам је пренео да он, да је Чедомир Јовановић опаснији и да је он за то да се он убије. Значи то су неки разговори које ја нисам присуствовао њима, да бих могао да кажем због чега је он закључио да је Чедомир Јовановић опасан.

Заменик Специјалног тужиоца: Рекли сте да сте били присутни свађи у Шилеровој између Спасојевића и Чедомира Јовановића? Да ли је из те свађе којој сте очигледно присуствовали било јасно да Чедомир зна ко води побуну?

Председник већа: Шта да ко?

Заменик Специјалног тужиоца: Дакле, да ли је он могао ту да види. Да Чедомир зна ко води побуну «такозвани протест ЈСО»?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па по ономе што је покојни Душан рекао да је Чедомир Јовановић коњ, да он не зна где се налази, и вероватно до тог тренутка да он није знао каква је релација између Милорада Улемека Легије и покојног Душана Спасојевића, и тада му је вероватно после тог разговора све било јасно да Душан покојни и Милорад Улемек Легија воде све то.

Председник већа: Је л'то било после. Извињавам се. После протеста тамо када је Чедомир ишао у Кулу?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: То је било пре него што је јединица изашла на улицу.

Председник већа: А у време протеста?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: У време протеста. Тако је.

Председник већа: Добро.

Заменик Специјалног тужиоца: Пре Лимеса. Пр Лимеса рекли исте да сте били у неку извидницу око распореда где ће ко бити распоређен, па сте се вратили у десетку. Да ли сте се ви распитивали тачно како дејствује зоља?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Јесам. Ја сам лично питао Жељка Тојагу како та зоља реагује, да ли има нека опасност пошто ја возим тај камион. Он је лично рекао. Питао ме је прво да ли камион има зољу, да ли камион има цераду тај који возим. Ја сам рекао да има. Он каже добро, не секирај се ништа, та зоља прави малу рупу и унутра у ауту све спржи. То ми је лично он рекао.

Заменик Специјалног тужиоца: Ви сте и са Звезданом разговарали о дејству зоље.

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па са звезданом нисам. Звездан је само причали смо на ту тему да ће сигурно њих двојица да испале по две зоље. Две Звездан и две Тојага.

Заменик Специјалног тужиоца: А да ли је Звездан присуствовао том вашем разговору са Тојагом о дејству зоље?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Да. Па седели смо заједно. Сви они су седели један поред другога.

Заменик Специјалног тужиоца: Ко је ангажовао Тојагу?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Тојагу је значи покојни Душан није њега звао, нити га је познавао пре тога. Он је дошао са Звезданом Јовановићем, а њих је ангажовао Милорад Улемек Легија.

Заменик Специјалног тужиоца: Како је вама Тојага представљен?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па значи, тада када у том стану када сам се ја нашао са њиме само ме представио као Жмиги.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је поменут још неки надимак?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: А када сте сазнали да се зове Тојага Жељко?

Сведок-сарадник Дејан Миленковић: Па касније када смо причали. Ја сам и пре тога у неким разговорима када је било речи о јединици за специјалне операције у Шилеровој када смо разговарали. Тачније када је жардармерија хтела да сними један спот своје обуке, да је тада камерман звао Милорада Улемек Легију. То нама је баш Легија причао, и да су припадници жардармерије тражили да се смањи та раздаљина, јер су они исто хтели да гађају као што је Јединица гађала. Тачније тада се споменуо Тојага Жељко да он не знам са које раздаљине гађа тај чаршав који држе припадника два из Јединице за специјалне операције и онда је жардармерија хтела да сними тај спот исто, али да су тражили од камермана тог да смањи раздаљине, а да се прикаже као да је са исте даљине гађају као што гађа и Тојага.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су Вама објашњене способности Тојаге у руковању и гађању зољом, код десетке?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па значи тад у десетки није нам причано да, били су само сигурни значи да нема проблема да ће

да изврше то из тих зоља и прича се водила колико ће сигурно да испале, у питању је било најмање две зоље а могуће и више.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је сведок сарадник икада насамо разговарао са оптуженим Улемеком?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам више пута сам разговарао са Улемеком, одлазио сам кући код њега , кажем када смо ишли на пут,

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли Вам је показивао неке своје личне ствари, фотографије, ордење?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте показивао ми је кући када сам одлазио код њега а тада је био и Душан Спасојевић , седели смо кући код њега у дневној просторији , показивао ми је неке ордење које је одликовао га покојни Слободан Милошевић .

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте Ви били на «ти» са оптуженим?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да , нисам значи , нисам га звао никада са «ви», значи обраћао сам се нормално као и сваком другом.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте посећивали Улемека и приликом неких прослава, његових приватних?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да јесам одлазио сам са покојним Душаном и са Милетом Луковићем кући код њега на славу.

Заменик Специјалног тужиоца: На славу, колико сте пута били тамо?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па значи када сам био задњи пут, то је било 2002. године за Светог Николу, 19. децембра.

Заменик Специјалног тужиоца: После Лимеса . Рекли сте да Вам је речено да идете код адвоката Миливојевића ради припреме неког снимка и рекли сте шта ту треба да се ради. Шта сте утврдили ако сте утврдили , Ви и Миливојевић да буде на том снимку, шта Ви то саопштавате?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја саопштавам тачније камерману тај који треба да ме сними у канцеларији код Миливојевића онда је ту требала да се држи нека конференција за штампу код Бобана Миливојевића исто , саопштавам оно што је мени пренесено шта су се договорили покојни Душан Спасојевић и Милорад Улемек Легија да треба да причам о покојном премијеру као што сам рекао за дрогу , да смо радили заједно , то је чуо и Бобан Миливојевић и други адвокат који је мене тада бранио Глигоријевић,

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је и Бобан Миливојевић нешто додао шта треба да кажете?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, није.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је и адв. Миливојевић знао праву природу «Лимеса» шта је ту , да ли је знао праву природу?

Председник већа: То колега немојте, преформулишите то питање.

Заменик Специјалног тужиоца: Ајде прескочићу.

Председник већа: Имали сте прилику то да питате кроз истрагу када је био колега у притвору и тада сте били заменик специјалног тужиоца у овом предмету, немојте тако и још једно питање сте поставили такве садржине, нема смисла и ове морамо штитити углед свих учесника у поступку имали сте истрагу, изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је Душан оптуживао неког за неуспех Лимеса?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте , био је љут на Милоша Симовића као да је Милош Симовић , он је мислио да се он уплашио и да је због тога намерно закаснио јер ја сам испричао како је било то, због чега се десило , ја сам рекао покојном Душану да нисам видео Милоша Симовића , пошто онда је колона као почела да ме обилази и са десне стране и са леве , и онда је нисам имао где и онда сам морао да их пустим да прођу.

Заменик Специјалног тужиоца: А Душан Крсмановић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није било коментара једино што сам ја преко телефона разговарао са њиме као да, питао сам га због чега ми одмах није јавио да је колона већ изашла на ауто пут.

Председник већа: Хоћете ли да се окренете према већу када одговарате и то нека буде правило и за остале када будете одговарали браниоцима и свима , одговарајте право окренути према већу, изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Да је успео Лимес, како би то изгледало на лицу места? Шта би се са Вама догодило?

Председник већа: Колега, то је јуче објашњавао и прекјуче. Мало другачије поставите питање.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја мислим да је питање јасно.

Председник већа: Како мислите , њему лично да ли би се нешто десило?

Заменик Специјалног тужиоца: Да, да.

Председник већа: Да ли сте сумњали да ће се нешто са Вама десити ако успе Лимес?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па , значи ја сам сумњао на почетку када је договор био направљен, па због тога сам и питао Тојагу како то све реагује, он је рекао да нема проблема, да неће бити али су рекли значи када су ту испале две зоље значи, ови што су држали подршку Тојаги и Звездану да би пуцали на обезбеђење и да би ту било расуло.

Председник већа: Добро.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су Звездан и Тојага било шта говорили о председнику Владе Зорану Ђинђићу? Ако јесу, у ком смислу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тојага и Звездан нису говорили.

Заменик Специјалног тужиоца: Након Лимеса, да ли је Пејаковић присуствовао било ком разговору о Лимесу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: После Лимеса, да ли је упознат са евентуалним захтевима Милорада Улемека шта да се даље ради ?

Председник већа: Ко? Сведок сарадник?

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је упознат шта евентуално Улемек тражи да се даље поступа, након Лимеса?

Председник већа: Добро , добро.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па као што сам рекао, значи договор је његов и покојног Душана да се и даље иде у реализацију убиства покојног премијера с тиме што се договарају да више се не иде са зољама , са овим, него да се пређе са снајпером да се убије покојни премијер.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је Душан Маричић-Гумар долазио у Шилерову као командант ЈСО-а?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте долазио је у Шилерову, ја сам га видео лично, седео сам са њим, доводили су му неког човека , врача неког који је неке враџбине вршио њему тамо нешто радио, масирао га, долазио је у Шилерову.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је долазио са оптуженим Улемеком и Звезданом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, ја сам њега самог видео када је он дошао.

Заменик Специјалног тужиоца: Ко је све из команде ЈСО долазио у Шилерову? Да ли зна лица која су били команда ЈСО?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи, ја знам из прича ко је био у тој команди. Душан Маричић, Звездан Јовановић , Лечић који је био задужен који је био официр за безбедност касније, Брацановић, то су та имена која су се причала а из команде једино за кога ја знам то је Гумар да је долазио у Шилерову улицу.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли он познаје Веслина Лечића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, први пут сам га видео тада као што сам испричао када нас је сачекао да нам покаже те објекте где се налази Буха Љубиша, наводно .

Председник већа: О томе сте говорили и онда кад смо Вас саслушавали на нејавним седницама у два наврата је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико укупно је видео Веслина Лечића пута?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тај један једини пут.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је потврђена информација да је убијен председник Владе, какво је било расположење међу њима у том стану?

Председник већа: Па рекао је да су били само он и Спасојевић , да ли мислите на њих двојицу?

Заменик Специјалног тужиоца: Да, да.

Председник већа: Добро изволите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Расположење? То је тек касније колико се ја сећам, после неких сат времена, два није се знало да је покојни премијер преминуо али расположење није било, јер је Душан већ био бесан што су увело ванредно стање, што је дошло до свега тога, поготово што је био бесан, што су изашле слике јер се није надао томе а расположење , ја и он смо сами били у стану тачније у тој кухињици где смо водили обично разговоре а Пејаковић је био у том дневном боравку .

Заменик Специјалног тужиоца: Када се видео са Луковићем Кумом , да ли му је Кум Луковић испричао нешто о детаљима убиства председника Владе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Кум Луковић , разговарао је, обично о чему је причао тада је , као био је љут због неког сата који је њему покојни Душан Спасојевић поклонио тај сат и онда није могао да нађе тај сат нигде и онда је он рекао да је њему тај сат украо Звездан Јовановић, значи Кум је баш о томе, значи нон – стоп и док смо били у Путинцима , кад смо причали о томе он је нон – стоп причао нама о том сату тако да му је Душан рекао: «Да ли си нормалан, ти пичко једна јебо те сат,» почео је да виче на њега а овај је и даље причао о том сату.

Председник већа: А где су то били заједно Луковић и Звездан?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У стану су били заједно , били су у стану заједно Луковић, Звездан и Сретко Калинић, када је послао поруке,

Председник већа: У ком то стану ?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сада не знам тачно у коме је то стану .

Председник већа: Добро.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна вредност тог сата и који је то сат?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја знам да је то неки златан сат и да је вредан, сад колико је тачно вредан, али знам да је доста вредан.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је од Луковића Кума чуо ишта о плану поступања ЈСО после атентата?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па о томе смо разговарали, значи и са пок. Милетом Луковићем Кумом и са пок. Душаном и са осталима да после покушаја атентата ако крене нешто низбрдо да неког од нас хапсе али не у овој мери као што је уведено ванредно стање да се приступи оним плановима као што сам рекао да или да Јединица за специјалне операције се дигне и да минирају оно , као што је било по договору.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли му је неко испричао и ако јесте ко, шта се дешавало у дворишту Владе када је повређен председник Владе, пре свега мислим у моменту атентата , да ли му је неко испричао те детаље шта се тамо догађало , посебно питање, да ли му је неко рекао колико је пуцња испалено?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам да је Сувајцић нама поменуо да је два пута Звездан Јовановић пуцао а нико ми ништа није преносио шта се дешавало испред Владе, то сам све гледао на телевизији у стану на Бановом брду.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је Вукојевић Вук био човек од посебно поверења Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да , али што се тиче безбедности само породице ко ће да уђе у Шилерову улицу, и ко улази, ко излази , кога ће да онда пусти, што се тога тиче имао је Душан велико поверење у њега , јесте а што се тиче криминала и ово, није са њим разговарао .

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је обећан новац или каква награда након евентуалног успеха атентата ?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нама?

Заменик Специјалног тужиоца: Свима .

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не нисмо разговарали уопште о томе нити је икада спомињено да ће неко од нас да добије новац за убиство покојног премијера.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може да објасни Душанове речи , како је овде објаснио, после атентата да се иде до краја, да нема предаје, да нема повратка, шта је то за њега значило?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је за мене значило да је он доживео шок увођењем ванредног стања и да је био спреман стварно да иде до краја и нити је размишљао у једном тренутку да се повуче или негде да побегне или нешто, чекао је стварно да се та јединица дигне јер он је баш сву своју, значи он више није имао никакву моћ јер није могао, нити да реагује, нити да изда неко наређење, налазио се у стану и једину наду је чекао у тој јединици.

Председник већа: Колико је то било временски након извршеног атентата на покојног председника Владе др. Зорана Ђинђића, када је он рекао «идемо до краја»?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је већ било у том стану, значи сутрадан већ одмах по изласку тог дана слика и већ сутрадан када су баш оно телевизија објављивала све.

Председник већа: Је ли тада већ био добио поруку од оптуженог Улемека?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да , то је у дан, значи он је чекао, добио је поруку да ће Милорад Улемек да види шта ће да ради , да ће највероватније да напусти тај стан јер није сигуран због

слика, али значи није мислио да ће Улемек да нестане и да изгуби све контакте са њиме тог сутрашњег дана.

Председник већа: Јесте ту његову изјаву доживели као реално могуће остваривање те његове жеље?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тада?

Председник већа: Да, да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тада јесам.

Председник већа: Добро, изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Како је третиран резултат тзв. «протеста ЈСО» међу њима, да ли као победа, да ли као пораз, и у чему би се све то састојало?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Као велики успех и победа Милорада Улемекa Легије и пок. Душана Спасојевића над свима у тадашњој Влади коју су представљали, да су им показали своју моћ и да су они много јаки и да не могу са њима да се играју, али значи као велики успех и да су постигли оно што су хтели .

Заменик Специјалног тужиоца: Након изласка Душановог из притвора због отмице, да ли је говорио Душан да треба неке да се покажу зуби ? Да се неко превише осилио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте , тачно говорио је то. Више пута је говорио да ће он да покаже држави и Влади зубе, да они виде ко је он, да са њиме нема зајебавања, да је он њих довео на власт, да они сада ето значи то је често пута говорио .

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сведок сарадник нешто зна о евентуалном Чуметовом плану да буде сведок пред Хашким трибуналом, против Легије?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, рећи ћу Вам. Значи никада није било приче да ће Чуме бити сведок сарадник у Хагу, али приликом једног сусрета са Звезданом Јовановићем пок. Душан Спасојевић је рекао лично Звездану Јовановићу да има информацију да ће Чуме да буде сведок сарадник у Хагу.

Председник већа: Интересује ме нешто лично. Да ли је сведок сарадник Буха Љубиша имао било какве контакте са особама које су ишле на ратиште, са финансирањем Јединице за специјалне операције, са оптуженим Милорадом Улемеком у том својству финансирања јединице за учествовања на ратиштима и тако даље, и на које околности би он уопште могао да сведочи у Хагу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никада Буха Љубиша колико га ја познајем свих ових година није имао везе са ратиштем нити са финансирањем Јединице за специјалне операције, никакве везе са ратиштем нити је имао, нити је икад ишао на ратиште, а то је само она прича која се наставила да би Звездан Јовановић што било упадљивије да је у питању само Хаг, да ништа друго није.

Заменик Специјалног тужиоца: Рекао је да су им се супруге знале у том клану. Да ли се његова супруга познавала са супругом Милорада Улемека?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не није се познавала, до момента када сам се ја предао у Грчкој. Могуће да је видела неки пут, али никада нису имали контакте нити је она одлазила, једини тај пут, кад сам се ја предао и кад сам дошао овде онда је она имала контакт, ја мислим један једини пут или два пута, не могу да тврдим са Александром супругом Милорада Улемека Легије, када је она њу звала кући да дође пошто су пре тога супруге од Милоша Симовића и Александра Симовића тражиле моју супругу да се нађу, моја супруга није хтела, онда је звала Александра моју жену да дође кући код ње, она је отишла, ја мислим да је то и први пут да је отишла код ње, тамо су биле већ супруге од оце и од Мише Симовића и они су је само звали да ми пренесу поруку да ми жена каже да имам децу, да водим рачуна шта ћу да причам.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је он познавао супругу Милорада Улемека?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да јесам. Њу сам познавао раније, значи пре него што сам и Милорада Улемека Легију упознао. Она је била добра са пок. Душаном тачније пок. Душан је био добар са покојним Шуцом, они су се дружили и од тада датира неко познанство њихово и пријатељство а и ја сам тада њу упознао још 1998. или 1999. године кажем пре него што сам Легију упознао. Ја сам њу упознао тако што ми је пок. Душан, прве неке контакте са њом, ја сам јој налазио неке аутомобиле у то време, пошто сам ја радио са аутима, да јој нађем неки аутомобил, али да то буде ауто аутоматик пошто она

није знала да вози добро ауто са мењачем, ја сам стварно једно два аутомобила тада нашао њој, Душан је то платио и онда тако ми је после тога опет ме је слао Душан код ње, од ње сам узимао , нешто за дрогу, она је набављала Душану за мешање дроге, од ње сам то узимао и доносио Душану.

Заменик Специјалног тужиоца: Милорад Брацановић, да ли је имао некакав псеудоним код њих ?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па Браца, Браца. Брацановић, ништа друго.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је Брацановић постављен на место о којем је он говорио заменика БИА , како је рекао, да ли је то на одређени начин прослављено, како се то коментарисало код њих?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам Вас чуо.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је Брацановић постављен за заменика начелника у БИА како је то код Вас коментарисано, да ли сте то прослављали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па јесте , значи као велики успех Милорада Улемека Легије и покојног Душана мада је он и даље био овако бесан и пун љутње што није смењен Душан Михајловић али значи јесте, не сад да је слављено код нас, да смо пили пиће, да смо отварали то, али су били радосни и пок. Душан јер је знао каква је то функција и какве све информације можемо да добијамо одатле.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је оптужени Улемек имао утицаја на постављење неких других високих функционера у Влади?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па јесте али то је било 2000. године после 5. октобра кад су биле приче ко ће да се поставља у полицији , како шта, онда је Драгољуб Марковић долазио код Буха Љубише да виде ко је од полиције веран тадашњој власти био, ко је добар , ко је поштен па је Милорад Улемек предлагао неке људе за Гурија је тачније предложио, да Гурија поставе, за Буху такође је било речи о Бухи, тако је о пок. генерали Бошку Бухи и било је речи о Сретену Лукићу.

Председник већа: О коме?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: О Сретену Лукићу .

Председник већа: Ко је њега предлагао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па њега је предлагао тачније њега је предлагао Буха Љубиша преко Драгољуба Марковића да је он као добар човек и да остане ту, да унапреди.

Председник већа: Да остане тамо где јесте?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па да га унапреди значи да или да остане где јесте.

Председник већа: Добро.

Заменик Специјалног тужиоца: На кога је то утицао Улемек код постављења ових људи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја мислим да то он није утицао, да је тада покојни премијер преко Драгољуба Марковића само тражио имена људи који су верни, који нису тада били толико уз Слободана Милошевића да би могао да рачуна на полицију у то време. Сада , који су разлози били, због чега је Легија предлагао те људе, стварно не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна , да ли је обавештен који су разлози да се убије Свилановић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Разлози да се убије Свилановић значи једини разлог који је био је то да се направи та да се уздрма власт у држави , једино то , једини разлог је због тога.

Заменик Специјалног тужиоца: Чија је то идеја ?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим да је то лична идеја пок. Душана Спасојевића .

Заменик Специјалног тужиоца: Где је ко по становима, штековима од њих пре атентата?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи сви смо по становима. У Шилеровој нико није остао, сви припадници су били у становима тачније штековима како смо их звали , ја сам био у Војводе Степе са пок. Душаном Спасојевићем , обично у једном стану су боравили Милан Јуришић и Душан Крсмановић , у другом стану Аца

Симовић и Влада Милосављевић и Миша Симовић, значи тако да смо сви били у становима. Сад тачно ко је био у ком стану, ја не знам. У једном стану је био Миле Луковић и Сретко Калинић са Звезданом Јовановићем али тачно ко , где, не могу да Вам кажем.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна колика је вредност у Шилеровој материјално колико то вреди тај објекат, отприлике?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја стварно не могу да Вам кажем колико вреди знам да је било све сређено да је баш било лепо урађено од базена,

Председник већа: То ћемо питати тамо у суду где се води парница а вероватно је опредељена висина и вредност спора, ако нам је то битно .

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Могу да Вам кажем како је унутра изгледало то и шта је све имало али колико је вредело , значи много је вредело , сад колико да ја нешто кажем, не могу али све од теретане, ја знам само да је за теретану дато преко сто и нешто хиљада еура.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли се нешто причало и ако јесте шта о разрешењу Брацановића са функције на којој се налазио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте, било је приче о Брацановићу, кад је Брацановић смењен да он више неће бити на тој функцији, да пок. Душан каже да је губимо сада ту поготово што се тиче прислушних мера и нећемо моћи да слушамо све као што смо до сада слушали и чак ми је и један дечко који нисам га спомињао овде Зебра по надимку, рекао пошто је био у контакту са неком женом која је радила тамо на прислушкивању и читала те депеше и слала, да је Милорад значи два дана пре него што ће Брацановић да се смени да је у току тих два дана Брацановић наредио да се сви телефони које је он поставио на слушање да се скину и да се униште и да не остане ниједан траг од тих телефона које је он слушао .

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна шта је евентуално оптужени Улемек о томе говорио о разрешењу Брацановића и последицама?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам, нисам са Улемеком разговарао о томе.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је Чуме познавао Брацановића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ја мислим да га никада није ни видео .

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је сведок сарадник Вукојевић , да ли има сазнања о овоме, водио Брацановића у ЈСО за време протеста?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте , то је тај пут када сам и ја ишао до новосадског ауто-пута и вратио се , Брацановић је кренуо са покојним Душаном и обезбеђење је ишло до не знам тачно докле је ишло са пок. Душаном и Брацановићем да га испрате.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је он живео у Шилеровој?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја јесам, задњих значи шест месеци.

Заменик Специјалног тужиоца: Како се финансирао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи нисам трошио нигде паре, ту сам живео , супруга и деца су ми долазили викендом, петак , суботу и недељу, имао сам својих пара зарађених међутим, нисам имао где ни да трошим, тако за кућу сам имао , пара сам имао које сам узео од отмице , живео сам и од тога и пре тога које сам паре зарадио.

Заменик Специјалног тужиоца: Зашто живите у Шилеровој?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато , када је почела та прича са пок. Душаном Спасојевићем и са Буха Љубишом око убистава и око свега , мени је рекао пок. Душан да мене Чуме јури да ће да ме убије, и да морам да останем да живим у Шилеровој улици и да не могу да живим у кући код мене.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико је, ако може оријентационо да каже, укупно зарадио код Душана Спасојевића по свим основама бављењем криминалом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па могу да кажем оријентационо негде око 300.000 Еура. Двеста , двеста и нешто хиљада Еура , не могу сад тачно да Вам кажем. Када бих Вам набројао то све , али то се тиче оног другог предмета и отмица, који се води.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је Душан Спасојевић давао новац политичарима, да ли зна нешто лично о томе или само да ли је чуо нешто о томе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Политичарима пок. Душан није давао новац сигурно то знам. Не сигурно, него ја сматрам да није давао, колико сам ја упознат .

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су планирали после протеста, говорено је овде о министру унутрашњих послова, да ли су имали неко лице они за министра унутрашњих послова?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да ми поставимо неко лице да буде министар?

Заменик Специјалног тужиоца: Да утичете или да поставите ?

Председник већа: То када су тражили смену Михајловића?

Заменик Специјалног тужиоца: Да, да после тога.

Председник већа: Да ли сте чули уопште да Спасојевић планира некога за министра унутрашњих послова?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Које су све аутомобиле имали у групи од 2002. па до краја?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Што се тиче нас чланова. Прво смо на почетку куповали добре аутомобиле , међутим , касније нам пок. Душан није давао да возимо то, ми смо већином користили мале аутомобиле легално купљене. А што се тиче пок. Душана његов возни парк је био, он је лично возио ципа «МЛ» није МЛ него како се то каже, то је блиндирани Мерцедес «Пух» који сам ја довезао из Бугарске, тачније тада је Легија наредио преко Гумара да се пропусти тај аутомобил , они су звали, Гумар је звао на граници да се пусти тај аутомобил као да је ауто за Јединицу за специјалне операције , ја сам отишао са припадником једним на границу, сачекао сам тамо тај аутомобил, он се представио , показао је службену легитимацију и ја сам се представио као да сам исто такође колега, они су нам рекли да нема проблема, ми смо преузели тај цип и довезли га у Шилерову улицу. Било је још у возном парку код Душана један «БМВ» блиндирани , такође

нов, и било је «Аудиа А 8» то су путнички аутомобили који нису били блиндирани а служили су за пратњу покојном Душану Спасојевићу. Било је још неколико аутомобила , још један «БМВ» и доста аутомобила је он користио.

Заменик Специјалног тужиоца: Сви припадници почев од Душана па до задњег, шта су имали од некретнина?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Покојни Душан је имао ту некретнину у Шилеровој улици, имао је купио је кућу једну тачније другој жени са којом има децу то је оно што знам за пок. Душана Спасојевића. Милош Симовић је такође направио кућу једну тамо где су му живели родитељи, купио је плац један на Бежанији тачније од код Аце Ивановића горе када се креће поред оне куће , ту је купио велики плац, купио је два стана у Земуну, Дуле Крсмановић ја мислим да он једино ту кућу што је имао , он није имао неких великих нити пара , ја мислим да је њему Душан све паре и узимао, поготово је био љут на њега због неке отмице а не могу о томе да причам. Милан Јуришић је исто имао једну кућу колико ја знам, ја сам имао кућу породичну у Сурчину, имао сам локале , имам локале у у тржном центру и имао сам две старе куће такође у Сурчину. Остали припадници, за Нина знам да је купио такође стан један поред Шилерове улице неких 200 метара од Шилерове улице .

Председник већа: Само нешто да Вас питам. Да ли те некретнине које помињете су стечене ту од пара из Земунског клана или су неки већ то имали , пре него што су дошли код Душана Спасојевића ?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па већином је стечено у «земунском клану» али било је пара који се бавили пре формирања «земунског клана» али опет смо те паре зарадили од криминала.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Нисам разумео, шта је имао Улемек?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Улемек, колико ја знам имао је кућу у «филмском граду», то су тачније три куће у које сам ја одлазио, једна поред друге. То је једна кућа. Знам да је имао један стан на Новом Београду негде и покојни Душан је рекао да је купио кућу негде у Грчкој.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Од када познаје Звездана Јовановића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Звездана Јовановића познајем много, много пре него што се десило убиство покојног премијера, негде 1995, 96 године. Он је једанпут или два пута дошао у Сурчин код нас. Ја сам са њим пар пута и са његовим кумом Прегом седео на сплаву негде али Звездан Јовановић није имао ништа са њиме нисам имао. Ето то су разговори били чисто онако седели смо да попијемо пиће пошто је његов кум имао, са Буха Љубишом је радио неко дрво, неки храст је радио али тада са Звезданом Јовановићем ништа нисам имао једино што је његов кум тада доносио неко оружје Буха Љубиши али Звездан Јовановић нити је тада причао са Чуметом и колико сам ја видео он га у то време уопште нити је волео нити је, чак мислим да је једанпут и Буха Љубиша тражио од њега да му Звездан донесе неко оружје да му набави међутим Звездан није то хтео да уради.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Поменуо је да је Душан Спасојевић говорећи о Звездану споменуо Дарка Ашанина. Да објасни мало то.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Дарко Ашанин покојни је спомињан само у том контексту у стану када сам ја реаговао да је оно покојни премијер што убацује тог повређеног у аутомобилу, да сам сигуран да личи на покојног премијера, једино у том контексту у том бесу покојни Душан је реаговао да је Звездан Јовановић случајно убио и Дарка Ашанина. Више ништа није причао о томе нити је коментарисао.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Након његовог изласка из притвора по добијању статуса па до јуче да ли се видео са било којим службеним лицем из специјалног тужилаштва, МУП-а?

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: После хапшења Душановог у Паризу да ли је он ишао на састанак са Улемеком и ако јесте са ким и где?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесам. Ја сам сасвим случајно сазнао да су они ухапшени на аеродрому у Паризу. У том моменту сам разговарао телефоном са покојним Милетом Луковићем Кумом, сасвим случајно сам разговарао, причали смо неких пет, шест минута, рекли су ми да иду даље, да иду, знао сам где иду јер смо пре тога код Рокија једног за Колумбију, за Боготу када им је Љубиша Буха направио један договор да тамо иду по дрогу и сасвим случајно сам причао са њима и Миле Луковић ми рекао каже нешто се чудно дешава, каже нешто ми је сумњиво, каже много полицајаца се појављује, каже не

знам шта се дешава. Ја кажем не верујем да је нешто и тако смо даље наставили разговор са њиме, причао сам са њиме, после неких два, три минута каже готово је све нас хапсе. То је било и тако сам ја сазнао да су они ухапшени. Ја сам то рекао одма Буха Љубиши, звао сам Легију, нисам могао да га нађем, отишао сам кући код њега, Легија је био кући, нашао сам се са њиме и рекао сам му да, испричао сам му све шта се тачно десило, он ми је рекао е сачекај сад ћемо да видимо шта могу да урадим, звао је телефоном, ја сам седео са њиме на кревету, звао је телефоном неког његовог другара из Легије странаца који је тада полицајац који ради у специјалним јединицама француске полиције, причао је са њиме на француском, он му је рекао да си ме звао на пример сат времена раније могао сам да завршим, каже ево ја сам их ухапсио али не вреди ништа, ту смо сви, тако да сада не могу ништа да урадим и онда је Легија утврдио да су они ухапшени али ето то је био тај састанак који сам ја обавио са њиме.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли сте се још нешто договорили у вези тих информација шта да се поступи, како да се поступи?

Председник већа: Ко?

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Он и Легија.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не знам шта смо причали, вероватно смо причали нешто о томе да ће он да види шта ће да се ради даље, како ће да се ради. Знам да је рекао да ће они вероватно бити испоручени, да немају разлога њих Французи да држе, да ће бити у контакту самном да видим ако Буха Љубиша нешто буде сазнао да му јавим. Значи разговарали смо али не ништа конкретно.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: По допремању Душана и осталих из Париза овде у притвор да ли се потом виђа са отпуженим Улемеком?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим да сам се виђао са њиме. Знам да је Буха Љубиша тражио разговоре, да се он види са њиме али Легија није пристајао на то и рекао је да Буха Љубиша све што има да му каже да мени пренесе а да ћу ја да пренесем то Милораду Улемеку Легији али налазили су се ја мислим једанпут, два пута и он и Буха Љубиша тамо на изласку на ауто пут код нас у Сурчину. Ја се сада не сећам тачно какав сам контакт имао да не би сада, вероватно сам имао контакт.

Председник већа: Ради могућности да евентуално дозволимо касније свим осталим учесницима у поступку, молила бих да се држите ова четири кривична дела у овом предмету, да не ширимо причу јер ће то бити у посебном поступку који суди судија Лукић.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли оптужени Улемек икада спавао у Шилеровој?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Врло ретко је спавао. Можда једанпут, два пута када се напио и једанпут када је имао проблема у кући са својом супругом, е тада је спавао у Шилеровој а то је било врло ретко.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли се Улемек икада физички сукобио са Душаном?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, никада.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли је Спасојевић дао новац евентуално за стадион Фудбласког клуба у Обреновцу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, никада. Колико сам ја упознат и знам да никада није имао везе са тим стадионом.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Шта нам може рећи, ако зна, о паљењу ципа Чедомира Јовановића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Немам сазнања та уошште.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли било шта зна о писмима.

Председник већа: Извињавам се, да ли је то био, да ли имате сазнања да ли је то био цип који је у власништву Чедомира Јовановића или га је био добио на послу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја знам да је било приче да је Чеда купио, то се радило о «Мицубиши Пајеру» зелене боје. Ја знам да је он то возио, тачније његово обезбеђење је возило када сам се ја налазио са њима, они су долазили код мене у Сурчин али тачно како се радило, како је Чеда добио, да ли је купио и тачно ко је то запалио ја немам никаква сазнања.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли било шта зна о евентуалним писмима оптуженог Улемека одређеним личностима наше земље?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, немам тих сазнања.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли је доводио Љиљу Буху у Окружно тужилаштво у Београду?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нисам је ја доводио, ја сам ишао са Љиљом Бухом у Окружно тужилаштво због давања изјаве.

Председник већа: Да ли сте то ишли по позиву или како?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, заједно смо дошли ми.

Председник већа-судија: По позиву или самииницијативно?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, то је било уговорено код Терзића, то је покојни Душан преко Милана Сарајлића завршио да Буха Љиља иде да да изјаву и онда ако будем требао и ја, да ће у међувремену јавити да пођем и ја у суд, ако будем требао да и ја дам изјаву.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Како је коментарисано у Шилеровој међу њима постављање Горана Петровића и Зорана Мијатовића у БИА?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Постављање?

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да, њихово именовање на функције које су тамо имали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тада када су постављени ништа нисмо причали о њима.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли постоји било каква веза у именовању Душана Маричића за команданта ЈСО и утицаја Улемека?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, њега је и по речима покојног Душана и ми смо разговарали, њега је поставио Улемек Легија за командатна јединице за специјалне операције.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: У оним дешавањима око 5. октобра да ли има сазнања нешто да је евентуално оптужени Улемек постављао услове за сарадњу и са политичарима ДОС-а и ако је имао које услове, шта је он то тражио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, никакве услове тада и те разговоре које су водили кући код мене и које смо имали касније никада Милорад Улемек није постављао неке услове.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Крајем 2002. почетком 2003. године да ли се у Шилеровој било шта коментарише о Улемеку и њиховој верности међусобној?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Причало се то али је врло кратко тај разговор трајао, почели смо о некој теми шта ће да се деси ако буде, како шта да буде када су већ почеле приче о нашим хапшењима и свему да ли, сад да ли је Кум питао покојног Душана шта мисли како ће Легија да реагује на све ово ако дође до тога е онда је било приче да, Душан је рекао да не може Легија ту њега да испали, да он њега држи, да га има за све и за отмице и за ово, е то је била прича али то је било врло кратко о томе па смо прешли да причамо о нечем другом. Значи Душан уопште није хтео да помисли о томе да Легија може нешто да му уради или да га остави када је било приче о хапшењима, о убиствима, о отмицама, да га има, значи није рекао тачно све шта има да га држи у шапи али да Легија не може њега да изда тако лако.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли зна било шта о изношењу из наше земље количину од око 1.000 килограма хероина, као послу који су урадили Чуме, Душан и они?

Председник већа: Изволите колега.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче имам примедбу на сувисно постављено питање које би можда могло да се протумачи као капциозно. Не знам одакле податак овде присутном заменику тужиоца да је у питању хероин?

Председник већа: О томе сведок није ништа говорио. Мало преформулишите питање.

Адв. Слободан Миливојевић: Нити је било ко у току овог поступка поменуо хиљаду килограма.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: То је одбрана првооптуженог.

Председник већа: Али не хиљаду килограма. Изволите. Приговор има првооптужени Улемек. Па добро то је већ за трећину више Је ли тако. Није мало на тржишту триста килограма дроге.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Ајмо на шесто килограма тако је речено тачно.

Председник већа: Само да чујемо шта је хтео опт. Улемек да каже. Изволите.

Опт. Милорад Улемек: Дobar дан. Имам приговор на овакво питање зато што је питање извучено не знам из ког контекста јер овде ја јесам причао о изношењу дроге из ове земље али никада нисам помињао количину од хиљаду килограма. Ако већ господин тужилац користи транскрипте из моје одбране онда то може да прочита тачно како сам рекао а не овде да се бави неким инсинуацијама. Само толико.

Председник већа: Имате ли ви каквих сазнања уопште о неком трансферу било које количине дроге?

Опт. Милорад Улемек: Не.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Рекао је јуче говорећи о Лимесу да је Миша телефоном јавио Куму кретање колоне, када је то сазнао, одакле му тај податак?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Није он имао потребе њему да јавља, Куму, да је колона, он је само рекао да пошто су они били спремни већ тамо и стајали су тамо на том насипу, али само му је рекао да крећемо и ми да је колона кренула. Значи јесте био повезан са специјалом коју је користио покојни Миле Луковић Кум и Симовић му је јавио значи када сам ја разговарао са Душаном Крсмановићем, њему је он у међувремену већ јавио да ми крећемо, да излазимо са камионима на ауто пут да је колона кренула.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Каже видео је прашину иза себе. Да ли може да објасни шта је помислио одакле та прашина?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја нисам помислио, ја сам видео да је та прашина јер је тај аутомобил, тачније аутомобили који су

ишли иза мене, су ишли малтене уз банкину, значи можда им је требало неколико сантиметара да огребу и ударе у банкину а поред банке је било те прашине и каменчића, од свега тога се и дигла та прашина. Вероватно можда и од кочења мало али због тога што су аутомобили ишли скроз левом траком поред банке.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Приликом њиховог кретања након убиства Зорана Ђинђића, бежања, рекао је да су били код Лидије, сестре Кумове, па код кума у Мељаку, да ли су тим људима било шта говорили о њима и о вези са убиством?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, нисмо уопште разговарали са тим људима, уопште о томе.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли вас је неко питао нешто да ли имате везе са тим?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, нико нас од тих, и од сестре и од ујака нико није питао нас, они су гледали телевизију, видели су наше слике и стварно су ти људи били много уплашени, да ли из страха, да ли из жеље да помогну својој сестри и свом брату, али били су много уплашени и то што јесте али нико од нас није разговарао, ни ми смо то урадили, нити су они нас питали.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да ли су имали намеру или план да убију неког тужиоца?

Председник већа: Када?

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: У време оних отмица, у време пре атентата.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесмо, било је у плану тужиоца Виторовић Миољуба, да се он убије. Покојни Душан је причао са нама често када су изашли припадници да је ишао код њега да му нуди новац, да види колико ће пара да заврши ту отмицу, да је он много моћан.

Председник већа: Како да заврши? Је ли он већ био оптужио тај предмет?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја сада не знам тачно да ли је био оптужен, знам само да је био на разговор код Миољуба Витровића, лично покојни Душан Спасојевић, то је он нама причао, сад

да ли је био или није био ја не знам али да тужилац није пристао на то, да је рекао да њега то не интересује, да је он њему показао коверту од плате.

Председник већа: Ко је ишао код Виторовића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Покојни Душан Спасојевић.

Председник већа: Је ли то он испричао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, то је покојни Душан испричао мени и осталим члановима.

Председник већа: Како је ишао? Је ли му неко направио контакт са тужиоцем Виторовићем или је он сам ишао тамо ненајављен?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим да је сам отишао, да нико није њему контакт направио али не могу то да тврдим. Знам да је причао и мени и осталим члановима да је он луд.

Председник већа: И вратио се тамо, није полиција реаговала, није тужилац звао полицију док му овај нуди мито у просторијама суда, тужилаштва?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја не знам због чега није реаговао и како. Знам само да му је показао неку коверту од плате, да он ради за то и знам да је Душан говорио за њега да није нормалан, да је луд, да је будала, да вози бицикл, да бициклом долази на посао али да ће видети случајно ако не буде он пристао да не може да га убије овако као класично да буде убиство него је рекао да ћемо то да урадимо највероватније са украденим колима, пошто вози бицикл када одлази на посао да га као кола случајно ударе и да се побегне са лица места.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: У Мељаку чуо је «стој полиција», да ли је чуо још неке речи упозорења?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, ја сам рекао само то што сам чуо «стој полиција», ништа више нисам чуо нити сам чуо да је неко друго говорио нешто.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Какве су ташне имали код себе?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сва тројица су имали путне спортске торбе.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Колике су то ташне?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па спортска торба, сад не могу да вам каже, спортска торба као и све друге спортске торбе. Не могу да кажем колика је величина, да ли 50 цм, 60 али нису биле ни мале торбе а нису биле ни оне огромне торбе, велике торбе.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Немам више питања. Ја бих предложио и замолио да се одговарајућом приликом сведоку предочи један одређени део фотодокументације који се односи на те станове где су се они крили, пре свега где је он био па би тада имао одређена питања.

Председник већа: То ћете оставити за касније.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да. Ја имам овде који су то станови па можемо то касније јер бих имао још неколико питања везано за.

Председник већа: Ми фотодокументацију имамо у односу на онај део где је била дактилоскопска идентификација одређених предмета. То смо и показивали за време када смо раније водили претрес, док је председавао судија Кљајевић.

Заменик специјалног тужиоца Јован Пријић: Да, али бих имао питања да ли препознаје те станове, те предмете.

Председник већа: Добро. То ћемо видети. Мене интересује конкретно када припадници «земунског клана» имају сазнање да је др Зоран Ђинђић повређен на Копаонику?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Та сазнања, сад ћу тачно да вам кажем, само да се сетим да ли нам је Мирослав Константиновић то јавио или је Милорад Улемек јавио покојном Душану Спасојевићу да је покојни премијер играо фудбал горе и да је повредио ногу.

Председник већа: Јесте ли имали сазнања с ким је играо фудбал?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Било је после приче о томе да су ту били припадници и САЈ-а, да су били још неки политичари да су играли заједно фудбал горе на Копаонику.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Само једно питање. Овај план А, Б, Ц што сте поменули јуче, који је био план наводно након убиства премијера и преузимања власти, када је тај план направљен, Је ли он постојао и у време покушаја код хале Лимес?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, тако је.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Када је тачно, када ви сазнајете за тај план А, Б, Ц.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тај план је још у фебруару месецу на почетку донет одма.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јуче сте рекли, да ли се знало било које име неких лица која су требала да буду доведена на власт, да ли је фигурирало било које?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ето на власт, само је било о Српској Радикалној Странци, да Шешеља убеде да остане ту и да ће њега да доведу на власт.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нека друга лица, не?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Председник већа: Право на питање има пуномоћник оштећених породице др Зорана Ђинђића, адв. Рајко Даниловић.

Адв. Рајко Даниловић: Зашто је ишао са Љиљаном Бухом, какву изјаву да да, поводом чега, ко му је рекао да иде, да ли Љиљана или неко?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Требао сам да дам изјаву као што је Буха Љиља дала да оптужи Буху Љубишу за убиство Момира Гавриловића. Једино је то био разлог да и ја идем тамо и да оптужим Буху да је убио Момира Гавриловића.

Председник већа: Ко је то од вас тражио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је покојни Душан тражио.

Председник већа: Ко је био присутан том разговору?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам био у Шилеровој, менио је објашњавао шта треба да кажем, да ће прво Љиљи, да оде и каже Љиљи шта ће Љиља да прича тачно и онда ми је рекао да ја будем у Шилеровој ако буде требало да и ја идем онда ће да ми објасни тачно све, како, шта, али сада је само за Љиљу договорено али за сваки случај да кренем и ја тамо ако будем требао да се појавим и онда је он мени објашњавао шта да кажем, како. Ја кажем, Душане немој да ме тераш, ја хоћу али уплашићу се стварно, шта ако одем у полицију касније и полиција ми тражи полиграф и ово када се зна да Буха није убио, ја немам никаква сазнања да је Буха Љубиша убио Момира Гавриловића и онда је он рекао, па добро ајде видећемо нешто друго и ја му кажем онда боље да кажем нешто што је друго урадио Буха Љубиша него, не могу да причам овде јер се не ради о овом предмету, он каже добро ајде видећемо али ти за сваки случај ићићеш са Љиљом тамо али једини разлог је што је Љиља и што сам ја требао да идем, то.

Председник већа: Ви сте ишли да пријавит Буху Љубишу као извршиоца кривичног дела убиства Момира Гавриловића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: Да ли уопште имате некаквих сазнања о том кривичном делу?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, никаква сазнања немам.

Председник већа: Мене сада нешто друго интересује. Пошто сте током излагања рекли да сте поучени од стране Слободана Пажина да никада не идете на полиграф јер то значи да сте онда већ осумњичени, како сте посумњали да ћете онда ићи на полиграф ако идете да пријавите другог човека за извршиоца кривичног дела?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не разумем сада тачно, ја на полиграф, Пажин нам је рекао да полиграф ако лажеш никада не можеш да прођеш, да мали број људи, од 100 да један човек може да прође полиграф и због тога сам ја рекао Душану шта ако полиција буде сигурна, ти знаш да Љубиша има људе и у полицији и да има свуда

познаје, ако полиција сигурна и тражи од мене да идем на полиграф и виде да то није тачно што ја говорим.

Адв. Рајко Даниловић: Овај договор који је био, шта треба да говори, Је ли била присутна Љиљана Буха, ко је био ту присутан?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Те разговоре које је он обављао са њом што се тога тиче Буха је била у стану, он је одлазио са њом, ја мислим да је покојни Миле Луковић, мислим да је и Слоба био, да је помагао приликом писања тога или касније неких текстова које је Љиља објављивала али Душан је одлазио код Љиље у стан и говорио јој шта треба да каже.

Адв. Рајко Даниловић: Дођосмо нормално до тих писама али пре тога колико дуго познајете Љиљану Буху?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Познајем 15 година.

Адв. Рајко Даниловић: Где је живела Љиљана Буха када је била интересантна.

Председник већа: Када је требала да иде да да изјаву, Је ли то питате?

Адв. Рајко Даниловић: Везано за изјаву и писма.

Председник већа: Нисам вас разумела. Да ли питате где је она живела тада када је требала да да ту изјаву?

Адв. Рајко Даниловић: Где је живела тих дана?

Председник већа: Је ли вам познато то?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Познато ми је, била је у стану, у штеку је била.

Адв. Рајко Даниловић: У писмима да ли има сазнања ко је писао та писма, да ли је писала Љиљана Буха или неколико људи и колико људи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја знам да Љиља Буха није писала та писма, да је то састављао покојни Душан Спасојевић, ко је њему још помагао у вези тога, да ли Слоба, ја не знам тачно ко му је помагао и да је то Љиља само потписивала.

Председник већа: Када помињете Слободу, на кога мислите?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Слободана Ресимића.

Адв. Рајко Даниловић: Пошто смо ми овако хендикепирани, ми адвокати, тужилац и ви знате колико пута у овом својству, сведока сарадника давао исказ, колико је исказа дао.

Председник већа: Давао је као окривљени да би добио статус сведока сарадника.

Адв. Рајко Даниловић: Пре давања да би добио, пре тужиоца колико пута, колико пута пред већем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Два пута пред тужиоцем и два пута пред већем.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли сте пред овим већем, добро било је у другом саставу и пред којим тужиоцем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Пред специјалним тужиоцем Јованом Пријићем.

Адв. Рајко Даниловић: Два пута?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је, он је био нон стоп у већу.

Адв. Рајко Даниловић: Не, ја питам вас да ли је са вама господин Пријић одржао два састанка или разговора и направио записнике и предложио већу.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: На нејавној седници.

Адв. Рајко Даниловић: На нејавној, наравно, ми нисмо били да то знамо.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па Пријић је два пута био.

Председник већа: Сад се не разумете али сви који су разговарали са Дејаном Миленковићем разговарали су у статусу заменика специјалног тужиоца ако тако мислите. И законска одредба је таква да

специјални тужилац предлаже па онда иде неко од заменика. Први пут је ишао покојни колега Милан Радовановић. Ето ја ћу вас обавестити о томе. Тај први разговор сте са њим обавили Је ли тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Рајко Даниловић: А други?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Први пут ја сада не знам тачно да вам причам..

Председник већа: А добили су дозволу и први и други пут да обаве разговор то ћу вам ја рећи из списка, не морате питати сведока сарадника. Први пут су добили разговоре дозволе од стране председника већа тадашњег заменици који су поступали у том предмету Милан Радовановић и Небојша Мараш и тужилац тадашњи Специјални господин Јован Пријић. Други пут је дозвола тражена за иста лица која су поступала у том предмету како су били ангажовани. Изволите реците ко је са вама разговарао.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи први пут када сам тражио статус, да добијем статус сведока сарадника разговор је дошао и обавио тада господин Специјални тужилац Јован Пријић. После тога неких 4 – 5 дана колико сам причао пок. Радовановић тужилац заменик тадашњи. После тога када сам опет тражио допуну за добијање статуса сведока дошао је нови Специјални тужилац тај дан. Следећих 3 дана, 4, 5 дана и више не могу да се сетим колико сам обављао дошао је заменик Специјалног тужиоца о коме сам причао Миољуб Виторовић, са њиме сам обавио разговоре. Поново сам дошао други пут на нејавну седницу и то сам све рекао.

Председник већа: И био је присутан господин Јован Пријић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: И господин Јован Пријић је био присутан једанпут и први пут и други пут и мој бранилац и чланови већа први пут. Знате ко је био председник већа. И први пут и други пут. Ето.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли има неке разлике између онога пошто ми немамо увид у тај записник када је говорио оба пута и овога што је данас и јуче говорио?

Председник већа: У односу на шта мислите конкретно? Уопштено је много. Око чега мислите да има разлике?

Адв. Рајко Даниловић: Да ли има? Он зна.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Одговорићу вам. Не знам шта вас мучи. Значи...

Адв. Рајко Даниловић: Не мучи мене ништа.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Разлике у мојим изјавама и први и други пут нема. Остајем при свему што сам рекао на нејавној седници, с тим што су моје изјаве нешто што сам заборавио да кажем, што нисам рекао, што ме је питао Специјални тужилац Јован Пријић. Значи ја сам на сва питања одговорио и стојим иза свега тога. И први пут када је држана нејавна седница на сва питања сам одговарао која су ми постављена и други пут на сва питања која ми је поставио заменик Специјалног тужиоца и чланови већа ја сам одговарао, тако да ја не видим никакве разлике да име. Једино може да буде нешто допуњено што ме је Специјални тужилац Јован Пријић није питао први пут, а други пут ме је питао, ја сам одговарао на то.

Председник већа: Ваша законска обавеза, то сте и јуче рекли заклели сте се.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: Поучени сте о свим правима.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тачно.

Адв. Рајко Даниловић: Ништа више.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Питајте ви Пријића он боље зна па ће вам он рећи.

Адв. Рајко Даниловић: Није Пријић сведок. Ви сте сведок сарадник.

Председник већа: Не сведок али је имао прилике да пита.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. То сам хтео да кажем.

Председник већа: Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Пошто је он у том свом исказу који је релативно давно дао први, па допуњени други и тако даље, помињао је неке људе и неку сумњу, не мора бити основана за извршена нека кривична дела. Да ли је у том међувремену неко од службених лица полиције, БИА, неког трећег долазио код њега неки тужилац, истражни судија и питао га у вези са тим?

Председник већа: Е овако, ако хоћете да преформулишете питање јер то питање које би било мало другачије постављено забранила сам господину Пријићу. А сада конкретно питајте можете слободно да питате за која је дела рекао он да нису откривена и нису обухваћена оптужницом убиства неких људи који су помињали нема разлога да то кријемо. Не мора то да буде под велом тајне. Он је то рекао. Да зна многа убиства која је починио Земунски клан. То ће бити предмет овог поступка. Ја сам малопре упозорила да се држимо теме да о овоме разговарамо што је предмет нашег поступка. Да ли је уопште неко од Специјалног тужилаштва у односу на новооткривена кривична дела која сте ви изнели пред већем и пред тужиоцем долазио да са вама обави разговор?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Нико није долазио, нити из полиције, нити из судства, нико. Једино што сам разговор обавио, то је са Специјалним тужиоцем.

Адв. Рајко Даниловић: Да се вратимо на ово његово казивање у вези са улогом његовог браниоца Биљане Кајганић, па он рече ту јуче и друга лица, да ли му је она помињала нека лица из неких институција важних у друштву рецимо из БИА, полиције и тако даље...

Председник већа: Конкретно на шта се односи?

Адв. Рајко Даниловић: Па на транскрипт који је објављен јер снимани су разговори то су му рекли ови у Грчкој?

03.00.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да, да су то лажни разговори, да нису тачни, ја ћу вам рећи.

Адв. Рајко Даниловић: Значи, да су лажни разговори?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Никада нисам разговарао са Биљаном Кајганић ни о Радету Булатовићу, ни о Војиславу Коштуници, нити значи такав разговор...

Адв.Рајко Даниловић: Па, не помиње она жена Војислава, нема ту нигде Војислава Коштунице.

Председник већа: Немојте да ширите тему, све што знате можете да поднесете кривичну пријаву, па да се то расправи.

Адв.Рајко Даниловић: Ви сте рекли да се хвалио Спасојевић и да је био довољно вешт да буде на састанку са генералом Александром Ацом Томићем, када је, колико сам схватио извршено убиство Шљуке, је ли тако? Кад је имао алиби. Да ли је он говорио нешто још у вези са тим састанком, односима између генерала и њега, да ли је био неко присутан том састанку, да ли се хвалио и тако?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Колико сам ја упознат, са њим је био Милорад Улемек Легија на тој састанку. Њих двојица су заједно били са Ацом Томићем.

Адв.Рајко Даниловић: Па не може само Улемек онда да се хвали...

Председник већа: Па добро, то је оно што он зна колега.

Адв.Рајко Даниловић: Па питам га да ли зна још нешто.

Председник већа: Немојте сада да закључујете гласно.

Адв.Рајко Даниловић: Не закључујем, таман посла, рано је, има времена за закључивање.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Немам тих сазнања да ли је још неко био присутан.

Адв.Рајко Даниловић: Није причао ништа Спасојевић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв.Рајко Даниловић: Добро. Е сада ово, кажете било је говора о томе да се спрема та борба против, ајде да употребимо тај еуфемизам, против организованог криминала, да не употребим неки директнији језик којим сте ви вероватно разговарали, да то припрема Влада. Шта сте ви од тих информација, како сте ви те информације размењивали, шта је било речено, шта се спрема?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам то и рекао које смо информације добијали у вези тога да Управа за борбу против организованог криминала ради са Буха Љубишом на разоткривању свих кривичних дела која је починио земунски клан, да раде на разоткривању Ивана Стамболића, значи ми смо све те информације имали. Милорад Улемек је добијао те информације. Покојни Душан је добијао информације из Градског СУП-а, значи колико је успео Слободан Пажин да сазна, јер је рекао да се крије, да УБПОК крије од њега те информације, али значи добијали смо све оно одприлике шта се спрема, да се спрема наше хапшење, да се формира Специјално тужилаштво, да се формира тај Специјали суд, распитивали смо се ко ће бити могући Специјални тужилац, значи биле су приче само о томе и о нашим хапшењима.

Адв.Рајко Даниловић: То око Специјалног тужиоца, како сте причали, шта сте причали, јесте ли имали ви неког вашег кандидата, фаворита?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ето, било је приче да ли ће Милан Сарајлић да буде Специјални тужилац или заменик, да ли постоји шанса да он буде Специјални тужиоц. Покојни Душан је разговарао са њиме да ли он неког да прогура од Специјалних тужилаца, значи на ту тему се водило. Ништа се није знало ни ко је Специјални тужилац, ни како, ни ко ће бити, ни шта, значи баш се распитивало на томе да ли може да се убаци неко од својих људи да буде Специјални тужилац. Значи, о томе смо причали стално.

Адв.Рајко Даниловић: Ви сте говорили ко је долазио у Шилеровој и тако даље, говорили сте од пословних људи, или да употребим српски израз, бизнисмени, значи пословних људи, да ли је ту било неког говора о приватизацији, спискови о приватизацији, ангажовања средстава створених тим вашим послом за куповине неке, чега, ко и тако даље?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте, једне прилике Милорад Улемек је донео неки списак неких хотела са Копаоника, са Златибора, нешто, да се то приватизује и онда је он хтео да каже Душану Спасојевићу да виде шта могу да узму од тих хотела, да купе, али овога то није интересовало ништа и више се о томе уопште није ни причало.

Адв.Рајко Даниловић: Да ли је ту долазио неки човек из власти или околу власти са којим сте разговарали око тих могућности приватизације, откупа?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ја немам сазнања да је неко из власти долазио.

Председник већа: Пуномоћник породице др Зорана Ћинђића, адв.Катарина Костић, изволите.

Адв.Катарина Костић: Ја сам прво хтела да питам сведока у вези догађаја после хале Лимес. Јуче када је рекао да су га двојица из БИА-е ставили у аутомобил, да ли је то поводом тог догађаја био једини разговор са БИА-ом, да ли је он икада од стране БИА-е поводом тог догађаја био формално службено саслушан?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам рекао да нису двојица, да су њих четворица самном сели у аутомобил, тај блиндирани БМВ колико се сећам и то је био тај разговор, али те људе ја више никада нисам видео. Друга два припадника из БИА-е су дошли самном и обавили тај разговор у Градском СУП-у.

Адв.Катарина Костић: А како је дошло са сусретом са Пажином?

Председник већа: То је објаснио.

Адв.Катарина Костић: У Градском, у 29.Новембра, да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па рекао сам, Пажин је значи само дошао ту где сам ја био у тој просторији, у канцеларији, то је колико се сећам канцеларија од инспектора Поповића који је водио прво тај случај. Пажин је ту дошао, отворио само врата, намигнуо ми и изашао.

Адв.Катарина Костић: А сада у вези околности ваше предаје и након предаје, док сте били у Грчкој, којим сте ви све утицајима били изложени и да ли сте били изложени од стране било кога утицајима да себе или неког другог лажно теретите?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја се извињавам, ја слабо њу чујем.

Председник већа: И ја сам слабо чула, али ево, сада ћемо покушати. Он је јуче одговорио на то питање колегинице.

Адв.Катарина Костић: Јесте одговорио. Он је јуче помињао то да треба да каже за Чедомира Јовановића, Бебу Поповића, али данас смо рецимо чули да у слободном излагању није чуо судију Кљајевића и

његовог брата, па чисто, ако може да се сети да ли му је још нешто било говорено шта треба да каже, а што до сада није поменуо?

Председник већа: Од кога? Ја сам конкретно питала...

Адв.Катарина Костић: Добро, конкретно од стране адвоката Кајганић, али ја сам мислила ако може да каже и ако је било утицаја од неког другог осим адвоката Кајганић...

Председник већа: Онда ћу вам забранити питање.

Адв.Катарина Костић: Онда од стране адвоката Кајганић.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ја сам одговорио оно што сам...

Адв.Катарина Костић: Добро. Извините, колега Даниловић је већ питао што сам хтела да питам, па сада морам да проберам. Да. Данас сте поменули да је Душан Спасојевић, то је везано за побуну Јединице за специјалне операције. Поменули сте да је Душан Спасојевић када је звао Ненада Опачића знао да га прислушкују и да је намерно поменуо Војислава Коштуницу. Да ли можете да нам кажете по чему ви знате да је он знао да га прислушкују и због чега је он хтео намерно то да уради?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам одговорио и на то. Да је Милорад Улемек Легија рекао, тачно знао је који се телефони прислушкују, које душан користи, знао је тачно да се тај телефон прислушкује, а разлог је био као што сам рекао да се прави опет тај хаос и проблем да се прави да виде као да је..., полиција ће одмах знати да је Војислав Коштуница као на страни пок.Душана Спасојевића, као да је пок.Душан у контакту са њиме, то је једини разлог и објаснио сам због чега је он то радио и плус да би Неша пренео све то Чанку.

Адв.Катарина Костић: Данас такође када сте говорили о бацању бомбе на ДСС, рекли сте да је то било урађено да се Легија покаже као помагач једној странци. Како је то требало да се, извините рекла сам Легија, да се Улемек покаже као помагач? Према коме је то било уперено?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ето, значи, до тада по мени, ја ћу вам рећи сада, вероватно је тада као што је радио са пок.Премијером, да му прети опасност за живот, да он може да му помогне, да му је угрожен живот, да се он ту нуди, значи то је она реченица што је пок.Душан рекао да је Легија све лагао пок.Премијера,

тако је сада смислио нову тактику да ето помогне он Демократској странци Србије, да ће он да нађе ко је бацио те бомбе, шта се дешава о томе. Значи, то сам објаснио.

Адв.Катарина Костић: Добро. Сад само ако можете да појасните, колико сам разумела јуче код вас је дошло до губитка поверења у вашег адвоката Кајганић опет приликом околности предаје и након предаје у Грчкој. Због чега је конкетно дошло због свега тога? Ви сте онако уопштено само рекли, можете ли детаљније мало?

Председник већа: Објаснио је. Јуче је пола дана томе посветио.

Адв.Катарина Костић: А по чему сте закључили када сте узели потпуно независног адвоката, по чему сте закључили и шта је то значило да сви адвокати које ангажујете ви и ваша жена, да су они све једно исто и да су сви у вези са адвокатом Слободаном Миливојевићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Како нису, када сам причао са њима. Значи, ја тог другог адвоката, он је исто нађен на предлог супруге од Милорада Улемек Легије. И ја сам тражио и од њега да идем на састанак за добијање статуса сведока сарадника код господина Јована Пријића, рекао ми је да не идем сада, да се стрпим да се он смени. Значи ја сам знао одмах о чему се ради, није требало нико да ми говори да ли је он пријатељ са Бобаном Миливојевићем или са Милорадом Улемек Легијом када је он то мени сам рекао.

Адв.Катарина Костић: Добро, хвала.

Председник већа: Немате више питања.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

прекида се главни претрес и одређује се пауза у трајању од 15 минута.

Председник већа: Наставак главног претреса у 14 сати и 11 минута.

Само да вас обавестим да ћете у три сата добити транскрипте који буду откуцани до сада.

Позивам сведока сарадника Дејана Миленковића да приступи за говорницу. Право на питања има пуномоћник оштећених Милана Веруовића, адв.Божа Прелевић.

Адв.Божа Прелевић: Ја бих замолио сведока да објасни да ли је постојао некакав сценарио, да ли је њему познато, а о скривању, да ли је постојао унапред сценарио већ код догађаја код хале Лимес? Након тог? Да ли је постојао сценарио шта ће они да раде након покушаја, односно, то је требао да буде атентат? Шта ће да се ради? Он је на питање судије Драгићевић рекао да су онај сценарио А, Б и Ц требали да буду реализовани после хале Лимес, али мене интересује да ли је постојао још неки сценарио, да ли се они негде сакривају, где се сакривају, да ли постоји нека логистика за то?

Председник већа: Како мислите на логистику, неких других људи, а не ових из земунског клана?

Адв.Божа Прелевић: То би било следеће питање.

Председник већа: Добро, изволите, знате ли ви да одговорите на то?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Одговорићу на то питање. Значи, све остаје исто као и при покушају убиства пок.Премијера код хале Лимес где смо се крили и до тада, све даље се одвија исто по становима, значи никакав сценарио се не мења, све даље остаје исто. Значи, као што је било до тада тако се наставља исто и до убиства покојног премијера.

Адв.Божа Прелевић: Да ли се тачно знало ко се крије у којим становима?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Значи свако је од нас био раздвојен, али знало се ко је у ком стану, како сам и набројао то ко је где био, моја сазнања која сам имао где се ко налази у којим становима.

Председник већа: Имали сте неки сценарио око престанка комуникације телефонима, него да идете на курире, је ли то био један од сценарија?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. На то уопште нисмо размишљали да ћемо доћи у ту ситуацију. Тек када је убијен пок.Премијер и када је уведено ванредно стање и када су се појавиле слике на телевизији, е тек тада пок.Душан одустаје од свих телефона и

од пејцера које је користио и значи постоји комуникација курира само између Милорада Улемека Легија и пок.Душана Спасојевића.

Председник већа: Извињавам се. Рекли сте неколико пута у току свог излагања да је Душан Спасојевић био изненађен увођењем ванредног стања. Како то да протумачимо? Да ли је он имао нека друга обећања, или је нешто друго у питању?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја мислим значи то обећање које је имао и које је било у глави, била је само Јединица за специјалне операције, а друга обећања не верујем да је имао, једино због чега је био изненађен то је увођење ванредног стања. Значи ништа друго, једино га је то изненадило, јер био је свестан да више нема ни комуникација, ни коришћења телефона, није се надао да ће одмах тако полиција да реагује.

Адв.Божа Прелевић: Сведок је говорио овде о неким убиствима које је извршио земунски клан. Мене интересује да ли му је познато да ли је земунски клан имао, користио добре контакте у полицији за уништавање трагова након тих...

Председник већа: Како? Да ли је...

Адв.Божа Прелевић: Да ли је имао земунски клан и сурчински клан, да ли су користили контакте у полицији за уништавање трагова након кривичних дела?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја ћу вам то одговорити, али...

Председник већа: Он је причао да су имали информације како да не остављају трагове, а сада не знам на шта ви мислите конкретно?

Адв.Божа Прелевић: Мислим на сам увиђај који се после обављао, да ли су њихови људи који су били везани за земунски клан обављали увиђаје...

Председник већа: Преформулишете питање да човек схвати, нисам вас ни ја схватила.

Адв.Божа Прелевић: Добро. Значи питање се односи на друга убиства, а не на убиство Премијера. Значи да ли вам је из полиције неко давао помоћ код уништавања, или да ли су уништавали трагове убистава других лица, не мислим на Премијера.

Председник већа: Не мислите на земунски клан да су они сами уништавали трагове, него да је полиција уништавала трагове које су они направили на лицу места?

Адв.Божа Прелевић: Да. На то мислим.

Председник већа: Имате ли такве информације.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Имам таквих сазнања, али то бих одговорио код председника већа који води пред земунским кланом за друга убиства.

Председник већа: Добро. Питао је за убиства.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Питао је – за друга убиства.

Адв.Божа Прелевић: Сада питам за убиство Премијера. Да ли сте ту имали неки договор са неким из полиције из БИА-е да се уништавају трагови?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ја немам тих сазнања.

Адв.Божа Прелевић: Да ли је земунски или сурчински клан, казали сте у једном тренутку то је био исти клан...

Председник већа: Ја колега не знам шта ви питате. Ми судимо сада тренутно земунском клану и држите се теме. Сурчински клан није био ни на једној оптужници колико ми је познато.

Адв.Божа Прелевић: Значи да ли је земунски клан, да ли су припадници земунског клана, да ли вам је познато да ли је првоокривљени Улемек имао везе са страним обавештајним службама и страним дипломатама?

Председник већа: Забрањује се одговор на питање.

Адв.Божа Прелевић: Појаснићу своје питање тиме што је то рекао министар унутрашњих послова у свом исказу.

Председник већа: То сте требали њега да питате, а не сведока сарадника. Није он био његов службеник.

Адв.Божа Прелевић: Ја сам питао, али тадашњи председник већа је забранио то питање. Да ли вам је познато да ли је Спасојевић пре покушаја атентата код хале Лимес покушавао за себе да пронађе алиби за сам дан атентата?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Познато ми је то. Покушавао је значи, не дан пре него што ће да се дести, пре тога једно месец дана, двадесет дана покушавао је да од певачице Светлане Цеце Ражнатовић пита, чак је и питао њу, ја сам био присутан, дошли смо до фудбалског стадиона Обилић, он је са њом разговарао ту, рекао је да ће да поприча са њом ако она може да му да алиби када се нешто деси, значи није тачно рекао шта и како, него је рекао – ако му буде затребала да ли може да се обрати њој за помоћ, да ако нешто буде се десило тог дана, као да је он био код ње у кући.

Председник већа: Је ли тачно помињао датум?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Ништа није помињао.

Председник већа: Јесте ли ви схватили на шта се то односи?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, нисам ја..., он је то нама рекао у колима, јер тада смо и отишли код ње на стадион, само што сам ја и Миле Луковић покојни остали у колима, он је сам изашао са њом, али причао нам је због чега иде код ње и да, тако је рекао, у наредним данима ако се нешто деси, да ли он може да се ослони на њу, да тражи алиби од ње да је он био тог дана у кући.

Председник већа: Је ли вам после пренео садржину разговора између њих двоје?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Рекла му је, он је рекао, Цецили, тако је он њу звао, да је Цецили рекла да нема проблема.

Председник већа: Изволите даље.

Адв.Божа Прелевић: Да ли је он тражио алиби само за себе или још неког?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Само за себе.

Адв.Божа Прелевић: Да ли је било говора, да ли сте чули да треба да се убије још неко поред Премијера Ђинђића, неко из његовог обезбеђења?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Из окружења обезбеђења пок. Премијера?

Адв. Божа Прелевић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Никада није било речи нити је било у плану да се пуца на обезбеђење пок. Премијера сем код покушаја атентата код хале «Лимес» где је било тада у плану да се пуца тачније да Сретко Калинић и Миле Луковић покојни пуцају на обезбеђење јер су били сигурни да ће они да узврате пошто су као знали, тачно знали су да они колико су били обавештени они не носе «Калашњикове» да су код себе имали «Хеклере». Али су били спремни да узврате ватру на обезбеђење.

Адв. Божа Прелевић: Да ли знате још неког од политичара ко је посећивао Душана Спасојевића у затвору? Да ли вам је познато?

Председник већа: Где?

Адв. Божа Прелевић: У затвору.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, као што сам рекао.

Адв. Божа Прелевић: Ви сте говорили ко је све долазио од политичара, судија, новинара, тужилаца у Шилерову. Да ли вам је познато да ли су постојали блиски контакти са неким другим људима који нису долазили мислим на политичаре, новинаре, судије, тужиоце који су обављали мобилним телефоном?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Са пок. Душаном Спасојевићем?

Адв. Божа Прелевић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Није ми то познато.

Адв. Божа Прелевић: Да ли вам је познато да ли су Спасојевић и Улемек покушали да убаце своје људе у Премијерово обезбеђење?

Председник већа: Када? Пошто је јуче нешто о томе говорио.

Адв. Божа Прелевић: У периоду током 2001. године.

Председник већа: Када је постао Премијер или пре тога?

Адв. Божа Прелевић: Током 2001. године значи када је постао Премијер.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када је постао Премијер значи није било речи о томе да се неко од нас било ко убаци. 2000. године 5. октобра јесте, то сам вам објаснио. Али знам да је Легија после причао пок. Душану Спасојевићу да је разговарао са браћом, да ли са братом или не знам којим Веруовићем да су они њега питали за савете како и шта да раде. То је нама Милорад Улемек говорио.

Председник већа: Како шта да раде? Да не приме никога или да?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не. Него са њиме су се саветовали око обезбеђења како, шта да раде.

Председник већа: Како да се организује то лично обезбеђење Премијера?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Председник већа: Када се то дешава?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То је значи 2001. године.

Председник већа: Почетак, средина?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја значи не могу да се сетим, ја мислим да када се Милорад Улемек вратио из Грчке.

Председник већа: Добро.

Адв. Божа Прелевић: Ви сте јуче рекли да сте препознали кола Премијера говорим о хали «Лимес». По чему сте препознали кола Премијера?

Председник већа: Објаснио је. Рекао је по типу. То је рекао да је био само један «БМВ» и два «Аудија».

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Била су два «БМВ»-а. Али пошто сам знао један «Ауди» је био. Али рекао сам да сам препознао по томе зато што сам знао када ми је Безаревић дао ту цедуљу само да је

један ауто био блиндиран. А знам значи ауто када је блиндиран и када је обичан путнички ауто.

Адв. Божа Прелевић: Ви кажете да су та кола ишла јако брзо. Кажите ми да ли можете да определите брзину којом су се они кретали?

Председник већа: Како?

Адв. Божа Прелевић: Да ли може да определи брзину којом се кретала колона возила код хале «Лимес»?

Председник већа: То је ствар слободне процене колега.

Адв. Божа Прелевић: Па, ја бих по тој слободној процени обзиром да он зна колико је он возио, да ли може да определи? Ако не може нека...

Председник већа: Он је био испред њих, па је возио теретно возило. Изволите ако можете одговорите.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја не могу да вам кажем тачно колико је ишла. Знам да је ишла много брзо. Колико је ишла не знам. Ја сам ишао негде од прилике неких 50 – 60 км на час. То сам ја возио тај камион. И онда сам га смањио нагло са тих 50-60 смањио сам на 20-30, душло сам смањио брзину своју кретања.

Адв. Божа Прелевић: Да ли сте једним тренутком прешли у леву траку ауто-пута својим возилом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да ли сам прешао?

Адв. Божа Прелевић: Својим возилом?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам возио левом траком. Ја сам и возио левом траком. Значи ја сам само када сам изашао на ауто-пут и укључио се и возио средњом траком, и када сам се приближио том месту неких 200-300 метара колико је мени требало од прилике да сачекам колону, колико сам гледао у ретровизор ја сам и возио нон-стоп левом саобраћајном траком.

Адв. Божа Прелевић: Сада сте рекли средњом траком, па кажете да сте возили нон-стоп левом траком. Да ли је то била средња или лева трака, да ли је то била трака уз ону банкину у средишњем делу коловоза?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никада нисам рекао да сам возио средњом траком. Само када сам се укључио на ауто-пут јер сам морао да изађем са паркинга, па да уђем у средњу траку возио сам неких километар средњом траком, док нисам имао потребе да се укључујем одмах да возим левом траком јер су кола, направио бих велику колону. Пред означено место где ми је било договорено да сачекам колону пок. Премијера тада сам возио левом траком. И возио сам значи до места од мог преласка у леву траку до краја где се десио тај инцидент када сам пустио да ме прође колона нон-стоп левом траком.

Адв. Божа Прелевић: Па са које стране су вас обишли ако сте ви возили левом траком?

Председник већа: Објаснио је.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам значи сва три возила су ме обишла са леве стране, јер сам се ја у моменту када сам видео ту прашину, када сам видео да се кола већ приближавају мени да ударе у камион скренуо камион и ухватио значи средину и десне и леве саобраћајне траке.

Адв. Божа Прелевић: Кажете ухватили сте средину леве и десне саобраћајне траке?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је.

Адв. Божа Прелевић: Па је ли то значи да сте у моменту проласка, хоћете ли ми рећи тачно у моменту проласка кола Премијера где се ваш ауто налазио у односу на те три траке које постоје тамо?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Мој камион се налазио значи захватао је и десну и леву траку. Значи ја се нисам вратио кроз у десну саобраћајну траку јер нисам имао времена да се вратим кроз, него сам значи половином камиона заузео средњу траку, половина камиона ми је била у левој саобраћајној траци, тако да су они мене обишли са својим левим точковима су они ишли и поред банке и тако су ме обишли.

Адв.Божа Прелевић: Да ли су они смањивали брзину?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Значи у том тренутку када се дизала прашина ја мислим да јесу. Када су видели да могу да прођу

нису онда смањивали брзину само су наставили. И то треће возило ме је зауставило.

Адв. Божа Прелевић: У тренутку када ви њих видите иза себе и кажете видим прашину, колики је размак између, прво да ли има између вас и кола Премијера других кола у левој саобраћајној траци?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не.

Адв. Божа Прелевић: Колики је размак између камиона којим ви управљате односно возило којим ви управљате и Премијеровог аутомобила, аутомобила у коме се налазио Премијер?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па ја сада не могу тачно да вам кажем пошто сам гледао у ретровизор. Ретровизор приближава аутомобиле који се налазе позади. Али значи од прилике неких стотинак, двеста метара. То је била та раздаљина између мене и колоне пок. Премијера.

Адв. Божа Прелевић: Да се ви нисте склонили у десно да ли би дошло до контакта између кола у којима се налазио Премијер и вашег возила?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: То сам одговорио. Сигурно би дошло, не би могли да се зауставе и ударили би ме позади у камион.

Адв. Божа Прелевић: Ви сте јуче говорили о др. Лончару и др. Рисовићу. Интересује ме да ли је првоокривљени Улемек или Душан Спасојевић пружао заштиту др. Лончару и др. Рисовићу за то што су радили у Ургентном центру?

Председник већа: Како колега, не разумем. Да ли је ЈСО дао њима обезбеђење је ли тако?

Адв. Божа Прелевић: Да ли му је познато да ли им је давао обезбеђење пошто је рекао да им је дао кола. Интересује ме да ли им је давао и обезбеђење?

Председник већа: Дао им је Душан Спасојевић кола је ли?

Адв. Божа Прелевић: Да, то је рекао јуче да је Душан Спасојевић дао кола, па ме интересује да ли им је дао и обезбеђење?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Један аутомобил сам рекао да је дао др. Рисовићу «Голф 4» плаве боје. Другом др. Лончару је дао стан који је био купио прво за своју супругу другу. Тај стан на Блоку 61 се налази. Онда је поклонио тај стан др. Лончару. Није им давао обезбеђење, није им давао ништа. Јесте чинио неке ствари за др. Рисовића када је пребио једног доктора начелника у Ургентном центру јер он је имао неки конфликт, др. Рисовић је имао конфликт са њиме и онда је он послао био неке клинце, преко кога је то организовао да пребију тог доктора.

Председник већа: Којег доктора?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па, то је доктор значи на...

Председник већа: Бајац?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Тако је. Јесте. Другу заштиту им није давао.

Адв. Божа Прелевић: Да ли је Земунском клану или Душану Спасојевићу односно првоокривљеном Улемеку било какву помоћ давао генерал Аца Томић?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никакву помоћ није давао по мојим сазнањима које имам. Једино те контакте што је имао. Никакву помоћ он није давао пок. Душану Спасојевићу.

Адв. Божа Прелевић: Да ли вам је познато да ли их је генерал Аца Томић посећивао у тим штековима односно становима?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Нас?

Адв. Божа Прелевић: Да.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Никад нико. Ја га никад нисам ни видео. Никада није ни долазио нити у једном штеку, чак је Душан и почео да манипулише са тиме да после тих контаката које је створио са Ацом Томићем, са генералом Ацом Томићем да је онда разговарао с неким телефоном и причао је да ето тачније то је био Микелић, јер је он њега звао генерале. Тог Микелића зао је генерале и онда смо ми седели у Шилеровој улици, неко дође од припадника ја мислим да је баш "Сека" дошо или не знам ко је био. Он је прекинуо везу или до куму да прича и рекао је ето ја не могу да радим, не могу без

мене да раде ништа ни војска. Ево зове ме Ава Томић генерал не може без мене да ради ништа, а није ни причао са њиме него са Микелиће.

Председник већа: Откуд Вам је то познато да је причао са Микелићем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Зато што сам слушао тај разговор и водила се реч о фирми о месати и о томе.

Председник већа: Јесте ли чули да је било кога ословио именом када је разговарао са њим? Тада када је веза успостављена.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не само генерале.

Адв.Божо Прелевић: Генерал Аца Томић је ли упозоравао неког из "земуског клана" на опасност од хапшења?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не никад, која ја сазнања имам.

Адв.Божо Прелевић: Говорили сте о томе како су постављани одређени људи у полицији и државној безбедности. Ко се ту све питао то сте данас говорили. Да ли је међу лицима који су препоручени за нова места у полицији био Радован Кнежевић начелник УБПОК-а?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте тако је. Он је био препоручен од Милорада Улемека Легије. Он је и постављен био за УБПОК и он је имао велико поверење у Милорада Улемека Легију и чак му је и он преносио информације шта УБПОК ради и шта се дешава око "Ибарске магистрале" итд. Имао је те информације лично од њега. То је и нама Милорад Улемек Легија рекао да добија информације од њега и да је он ургирао да се он постави тамо.

Адв.Божо Прелевић: Да ли Вам је Брацановић давао или Легија транскрипте о прислушкивању телефона људи из обезбеђења Премијера Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не никада.

Адв.Божо Прелевић: Говорили сте о оружју из Станице милиције Стари град. Интересује ме да ли је, да ли Вам је познато, да ли је неко од људи на власти тражио да се оружје врати?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, нико никад није тражио.

Адв.Божо Прелевић: Да ли је сво оружије о коме сте Ви причали употребљено у вашим акцијама?

Председник већа: На које мислите?

Адв.Божо Прелевић: Оно из Станице милиције Стари град.

Председник већа: Нисте слушали добро, одговорио је. Поновите.

Адв.Божо Прелевић: Онда не. Онда повлачим питање. Нисам чуо.

Председник већа: Добро, одговорио је јутрос.

Адв.Божо Прелеви: Да ли Вам је познато када је Душан Спасојевић ухапшен у Паризу заједно са другим где је он путовао? Која је била крајња дестинација?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Богота, Колумбија.

Адв.Божо Прелевић: Да ли Вам је познат разлог тог путовања?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да. Разлог је уговор, значи не уговор него отишао је да требао је да купи кокаин и да га пребаци овде у Србију.

Адв.Божо Прелевић: Да ли можете да нам објасните како је Вас код Хале "Лимес" тај трећи аутомобил зауставио?

Председник већа: Није аутомобил, људи су га зауставили.

Адв.Божо Прелевић: Да ли може да нам објасни како је заустављен?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Када су прошла сва три аутомобила са пок. Премијером и други "BMW" јер је и тај "BMW" био само облежен он је имао ротацију ова друга два аутомобила нису имала уопште ротациона светла нису била ни обележена. Та два аутомобила су прошла, наставила пут, аутомобил "Ауди" који је имао горе антене он је исто прошао и он је успорио брзину, ова два су дала гас и прошла, он је успорио брзину и испред мене је полако ишао и показали су ми руком

да се зауставим у жуту саобраћајну траку и ја сам то и урадио они су стали код мене са колима и ја сам стао. Они су стали испред мене са колима и ја сам стао иза њих с камионом.

Адв.Божо Прелевић: Ви сте јуче објашњавали шта сте урадили након што сте заустављени с једним телефоном и картицом, а онда сте рекли да сте приведени у станицу полиције саобраћајне, некога сте позвали да вам да личну карту, рекли сте "дао сам му ова два телефона"

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Јесте. Дао сам.

Адв.Божо Прелевић: Ви сте након што сте му дали два телефона вратили у станицу милиције ако добро разумем?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да ја сам изашао само из тог ходника где сам био у станици милиције, дао сам му два телефона то је Зоран који ми је донео личну карту, њему сам дао та два телефона и паре и рекао сам му да однесе то Вуку. Телефони нису имали картице јер сам их уз пут док сам возио камион до станице полиције две картице поцепао и бацио остале су само телефони, јер њих нисам могао да бацим бојао сам се да ме не виде из "Пежоа" саобраћајна полиција и вратио сам се поново у ходник.

Адв.Божо Прелевић: Јер након тога био обављен још неки разговор са Ваама кад сте се вратили из ходника између Вас и припадника МУП-а? Само овај детаљ ме интересује. Није објаснио у ком моменту он излази да телефоне...?

Председник већа: Објаснио је кад је видео овог свог комшију који је дошао из Сурчина испред те станице полиције он је изашао дао му паре, дао му та два телефона и вратио се унутра.

Адв.Божо Прелевић: Вратио се унутра? Након разговора он је био пуштен. Са ког телефона зовете тог Зорана да се врати ако сте му дали оба телефона?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам имао три телефона, а тај телефон који је био нормалан њега нисам ни крио, нисам ни уништавао тај телефон, тај телефон је остао код мене. Њега сам нормално користио.

Адв. Божо Прелевић: Ја сам разумео да сте тај први телефон бацили са картицом. Кад кажете да је циљ крајњи циљ атентата је био

да се сруши Влада, крајњи циљ је значи промена власти довођење нових људи. Мене интересује чији је то циљ? Ко је поставио тај циљ?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Циљ је пок.Душана Спасојевића и Милорада Улемека Легије то је био нашао циљ јер су видели да немају други спас, друго упориште ни у полицији, нигде да су све изгубили у Безедносно информативној агенцији и то је био да би опер довели неког на власт и да могу да манипулишу шест месеци или годину дана, или две године и тако би радили нон-стоп.

Адв.Божо Прелевић: Моје слегаће питање да ли неко је од политичких странака тражи од Вас да то урадите?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не нико?

Адв.Божо Прелевић: Говорите о томе да је Војислав Шешел тражио од пок.Душана да он убије Гашу Кнежевића? Да ли сте Ви били лично присутни том разговору?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Рекао сам да сам био лично присутан у Шилеровој улици са новинаром Градишом Катићем када је он пренео ту поруку да Војислав Шешел тражи да се исто убије као што сам рекао због разлога јер га је избацио где је Шешел држао то са неког факултета.

Адв.Божо Прелевић: Јуче сте рекли то је на страни 86 транскрипта говорили сте о хероину. Рекли сте значи тај хероин је био или код комшије од Буха Љубише или код његовог кума у Сурчину или код његовог таста. На ког кума сте мислили?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па на Буху Љубишу, на његовог кума на његовог рођака. Није то само било ту да се налазио, биоло је на више места. На једном месту буде 20 дана, па рпомени, па каже нећемо да држимо ту па ће мо да држимо код тог мог комшије. Значи.

Адв.Божо Прелевић Ја питам како се зове кум код кога се

Председник већа: Има у Сурчину Буха Љубиша више кумова.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Има више кумова, ја га знам као Косту.

Адв.Божо Прелевић: Да ли можете тачно да определите колико дана јуче сте говорили о томе да сте рекли да кажете Милорад Улемек и Љубиша да Премијеру прети опасност, то је на страни 108 транскрипта, да се да обезбеђењу испред ту је био у Вук, пошто је он тада био полицајац и Дуле Крсмановић. Да сте Ви давали обезбеђење. Где је тачно стајало то обезбеђење, говорим о периоду пре него што је господин Зоран Ћиђић посатао Премијер? Сведок је јуче рекао да је Милан Веруовић њега могао

Председник већа: Рекли сте малопре страна 108?

Адв.Божо Прелевић: 108, то је задњи пасус.

Председник већа: Мислите после 5. октобра да тада пок. премијер није још постао Пренијер него је био, него "није био ништа, требао је тек да се дести то и онда они опет шаљу поруке Милораду Улемеку и Буха Љубиша да Премијеру прети опасност за живот да они хоће да га заштите и да морају да га заштите тада као неко од нас иде да помогне код Демократске странке да иде да озбеђује пок.Премијера.

Адв.Божо Прелевић: Јесте. Интересује ме да ли може да определи тачно период када је то било и колико је дуго трајало?

Председник већа: Рекао је малопре кад сте га то питали да је после 5. октпбра, а пре него што је званично др. Зоран Ћинђић постао председник Владе.

Адв.Божо Прелевић: То је скоро четири месеца. Ја питам само да ли може да прецизира у ком периоду. Да ли је то свих четири месеца било?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Не, то је врло, врло кратко трајало можда неких колико се сећам пет дана, десет дана ето у врх главе и то се дешавало одмах после 5. октобра, можда пете дана, десет дана. Значи то је тај период. Ја сам лично отишао код Демократске странке, једанпут смо сви тамо били. Први дан када смо баш када је требало то да ради обезбеђење и када су остали Душан Крсмановић и пок.сведок сарадник Вукојевић значи ја сам остао ту. Били смо тамо на ручку, нисам хтео да улазим мада је било озбезбеђење и од пок. Премијера и причало је са Вуком и био је Кеца је био ту. Значи ја сам се поздравио са свима њима и ми смо се вратили, њих двојица су остала ту Душан Крсмановић. Можда су негде и ишли са пок.Премијером и са обезбеђењем са њиховим колиима гдеје пок. Премијер у то време одлазио, а то је било врло кратко.

Председник већа: Пошто је мало пре колега Прелевић почео да цитира и тражио је цитат, а онда је зауставио на пола. Овде имамо констатацију коју је изнео сведок сарадник Вукојевић па каже " и тада је Вук пошто је он тада био полицајац имао је службену документацију, могао је пиштољ да носи, али Дуле Крсмановић одлазе тамо и ми смо отишли тај део сви заједно смо се распоредили где ће ко да буде од њих. Смејали се, као Вук каже морам ја сад да чувам и Премијера и ово обезбеђење." На шта сте то мислили? Да ли можете да нам преведете тај смисао?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Па то је тачно. Јер Вук је тада гледао себи као да је он најпааметнији полицајац, да је способан, и он је сматрао да је способнији много од обезбеђења које је пок. Премијер имао тада у то време и онда је кроз шалу рекао морам да чувам и пок. Премијера и обезбеђење заједно са њим.

Адв.Божо Прелевић: Кажите ми ко је овај лице ког сте сада напоменули са надимком "Кеза" или "Киза" нисам чуо добро?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да ја њега знам дечка.Значи виђали смо се пар пута тако кад се сретнемо негде.

Адв.Божо Прелевић: Не знате име, презиме, шта ради? Шта је тад радио?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Радио је колико ја знам у обезбеђењу код пок. Премијера.

Адв.Божо Прелевић Да ли је обезбеђење пок. Премијера знало да сае и Ви налазите у функцији обезбеђења?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Да се ја налазим у функцији обезбеђења?

Адв.Божо Прелевић: Ви, лично.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: У чијој функцији?

Адв.Божо Прелевић: Обезбеђења. Овде сте рекли да сте долазили код Дермократке странке. Да ли је њима било познато да је то Ваша функција?

Председник већа: Не никад није рекао сведок сарадник то. Никад то није рекао. Изволите реците.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја то нисам рекао. Ја никада нисам био у обезбеђењу код пок.Премијера. и смо само дошли када се направило то значи пок.Премијер је пристао да му се помогне да се нађе обезбеђење и још људи да се заштити и тада смо отишли сви пок. Душан и ја и још неко је био од припадника Миша Симовић, не знам ко је био и само смо отишли испред Демократске странке тамо. Ја сам остао испред оних паноа што се налазе. Они су отишли ту нешто су ручали, мисмо се вратили. Једино ко је остао то је Душан Крсмановић и Вукојевић покојни.

Адв.Божо Прелевић: Па добро онда ми појасните Вашу реченицу јуче кад кажете "Они су мене тада виђали, знали су ко сам ја".

Председник већа: То је мислио на Веруовића о њима је говорио
03.46.02.2.

Председник већа: То је мислио на Веруловића, о њима је говорио.

Адв. Божо Прелевић: Питање је колико је он дуго био тамо да су они њега виђали?

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Сада ћу вам речи због чега, није то први пут да су они мене виђали, виђали су ме ту испред Демократске странке, виђали су ме оно вече пре 5. октобра када смо се нашли са покојним премијером, поред канцеларије где је убијен покојни премијер, ту сам се такође нашао са њима, они су дошли, покојни премијер је дошао са њима ту. Када су довели, ја сада нисам сигуран да ли су они довели покојног премијера кући код мене, знам да је обезбеђење остало на бензинској пумпи, знали су да је покојни премијер, распитивали су се где је моја кућа јер нису знали. Значи није то само први пут да сам имао неки контакт и да нису они могли да знају ко је Багзи и да ме нису препознали.

Адв. Божо Прелевић: Ја немам више питања али предлажем када се буду предочавале фотографије о којима се тужилац изјаснио да се окривљеном предоче искази лица из обезбеђења који су се налазили приликом покушаја атентата код хале Лимес, који су се налазили у обезбеђењу премијера на околности којом траком је возио овде сведок сарадник и како се тај инцидент десио. Хвала.

Председник већа: Нисам вас разумела на које околности да се предочи исказ.

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да је сведок дужан да говори истину, тамо имамо сведочење сведока како се одиграо догађај код хале Лимес где јасно описују да се догађај десио сасвим другачије. Са које стране су га обишли, на који начин су га обишли, зашто су га зауставили и тако даље. Сада сведок, чули сте шта каже, ја предлажем да му се предоче ти искази и да се изврши суочење на те околности.

Сведок сарадник Дејан Миленковић: Ја сам прочитао све те исказе.

Председник већа: Не можете о томе. Хоћете колега Прелевићу да нам кажете конкретно исказ којих лица пошто знамо да су неки отишли, нису се зауставили, на које околности тачно, које се околности разликују у односу на исказ сведока сарадника.

Адв. Божо Прелевић: И сведок Александар Бјелић и сведок Милан Веруловић, оштећени а други сведок Миладин Веруловић, мислим да се зове трећи сведок Јаношевић или нешто слично, говоре да они нису могли левом траком да прођу поред камиона јер се испречио камион којим је управљао овде сведок сарадник и да су само спретношћу возача Александра Бјелића га заобишли са десне стране што је њима указало да се ради о атентату због чега су и алармирали и БИУ и Ненада Милића и заустављају овде сведока. Сведок данас изјављује да иако је његов задатак био да он успори ту колону да се он уплашио па се склонио испред њих да би они њега ударили да се он није склонио што би вероватно значило да су они суицидни, не разумем шта је он хтео тиме да каже, затим је потпуно нејасно а зашто би они њега заустављали ако је он само направио мали инцидент па им се склонио а не поставио. Зашто би онда био заустављен од трећих кола које у принципу по правилима службе никада не стају осим када се ради о тако драстичном инциденту и о томе обавестили и премијера и све друге да то није деловало као очигледни покушај изазивања судара.

Председник већа: Е па видите све што је било никад у том случају се десило али добро то је ваш предлог. Пошто је сада 14,51 сат да не почињемо са одбраном. Прекинућемо сада овај главни претрес а следећи ћемо одредити за понедељак. Колега рекла сам вам већ у паузи има вас тројица у канцеларији, снађите се. И петоро, добро снађите се. Нећете сви петоро бити на том предмету. Немамо разлога и немамо могућности никакве јер имамо заказано и наставак «земунског клана» и други предмети, ја немам судницу и заиста не постоји могућност никаква, ја бих највише волела да се ја одмарам у континуитету пет дана али нема шансе. Јако ми је жао заиста.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се прекида а следећи се одређује 27. новембра у 10,00 сати што је присутнима саопштено и има служити уместо позива.

Председник већа: Такође вас обавештавам да ће бити одложена седница у Врховном суду на којој је требало да буде опт. Улемек, управо из разлога што морамо завршити ово саслушање сведока сарадника. Морамо из ових објективних разлога јер немамо више никаквих слободних термина. Колегиница Дичић је у једном другом већу где су заказани претреси, колега Лукић има два предмета и стварно нема могућности а ова седница у Врховном суду ће вероватно бити одложена.

Д о в р ш е н о

Записничар

Председник већа-судија